

glasba

Letnik 2, deveta cifra,
izšla 10. februarja 1993
cena 85 SIT

Izjemno dober, ni za pohvalit, všeč vam bo, brez heca resjedoberinzabaven časopis za mlade, izhaja vsako drugo sredo.

Kako osvajajo znani Slovenci?

Mr. Bizy spet nagrajuje!!!

Pornič in za povrh še ljubezenska zgodba.

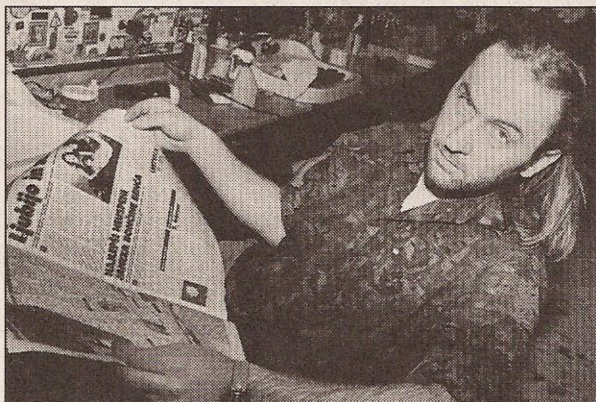
Zanimivosti, moda, čvaka, makeup, strip, anketa, kuharski nasveti, ribolovski nasveti, pa še dosti drugega, še zmeraj je dober ta

... in se zjutraj zbudim, ves premečkan in sesut, lasje so že tako mastni, da mi glava z blazine dol drsi, drs, drs, oči sploh ne morem razlepit, roke se mi fula tresejo, šejk, šejk, desna noga me pa sploh ne drži, ko poskušam vstat, skuš, skuš, in se raje po kolenih nekako splazim do kopalnice, plaz, plaz, na silo odprem oči, vid, vid, in me skoraj fršlok zadane, kap, kap, ko v ogledalu zagledam ta pošastni pomečkani ksiht, o groza, že tako ali tako nisem ne vem kako milega obraza, zjutraj pa je fris še sploh degutabl, bljuc, gab, jebemumater, stokrat sem že rekel, da bom dal ogledalo dol, da ne bo več takih presenečenj, no, pa začnem tipati za zobno ščetko, tip, tip, in polovico stvari s police dol pomečem, meč, meč, ampak falabogu, da ščetka ni med njimi, ni, ni, tuba zobno pasto izpljune, špuk, špuk, in že drgnem počasi po zobeh, škrip, škrip, kako mi gre na jetra ta plastični okus, fuj, škrip, škrip, ampak je treba vsako jutro zobe lepo očedit, puc, puc, zadnjič mi je ena roža od zadaha v roki ovenela, ven, ven, škrip, škrip, pa saj ni tako hudo, medtem ko drgneš zobke, škrip, škrip, lahko še malo pofilozofiraš, škrip, škrip, ko pa vse tako samodejno poteka,tek, tek, mislim, roka kar sama giblje levo pa desno, gib, gib, škrip, škrip, puc, puc, in lahko zraven kar naenkrat zabredeš, bred, bred, v en čuden tok misli, škrip, škrip, ampak ne danes, ne danes, škrip, škrip, in izpljunem ter izgrgram vodo, pljuc, špuk, grrrrrrr, in izplaknem gobec, plak, plak, pljuc, pljuc, per, per, pfuj, pljuc, žbljac, še lase si bo treba oprati, pa ušesa tudi, ah jebi ga, jeb, jeb, kavs, kavs, ljub, ljub, bom kar cel zlezel pod tuš, lez, lez, saj je dovolj tople vode, ajs, ajs, ni problema, špric, tušššš, ahhh, kako to paše, mmmmmm, fajn, jeeeee, se okončine počasi začnejo nekoliko bolj normalno premikat, gib, gib, muv, muv, žajfica pa tudi fino diši, mmmmmmm, še sem živ, saj bo še vse v redu, okej, dosti je bilo uživanja, zapri vodo, pr, pr, kje je brisača, išč, išč, bris, bris, povsod se je treba dobro obrisati, tudi za ušesi, sliš, sliš, po hrbtu (to je najteže) in okoli lulčka, he, he, brrrr, zeb, zeb, brrrr, zeb, kdo je izklopil radiatorje, zeb, zeb, brrrrr, hušk, hušk, kje je kaj za oblečt, kaj pa naj oblečem, bleč, bleč, ah, se mi ne da razmišljat, kar tiste leviske od včeraj, pa uno ta pisano srajco, okej, roke pa noge že bolj normalno funkcionirajo, funkc, funkc, sem že v kuhinji, slin, slin, si en sendvič uštimam, mljac, njam, lač, lač, slin, mljac, gut, žvek, pa na vrata in ven, ker je danes sreda in se dan z Ž-jem začne...

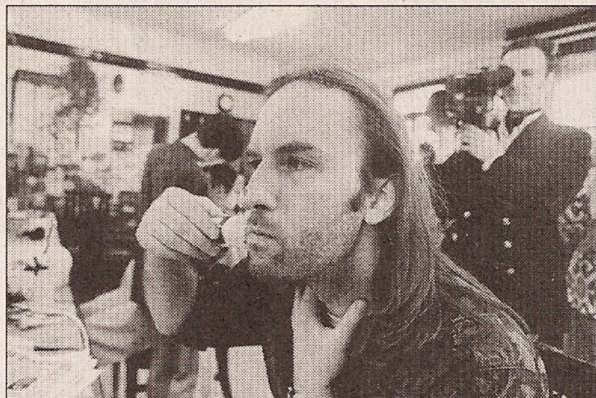
Uredništvo

SAJ NI RES, PA JE!!!

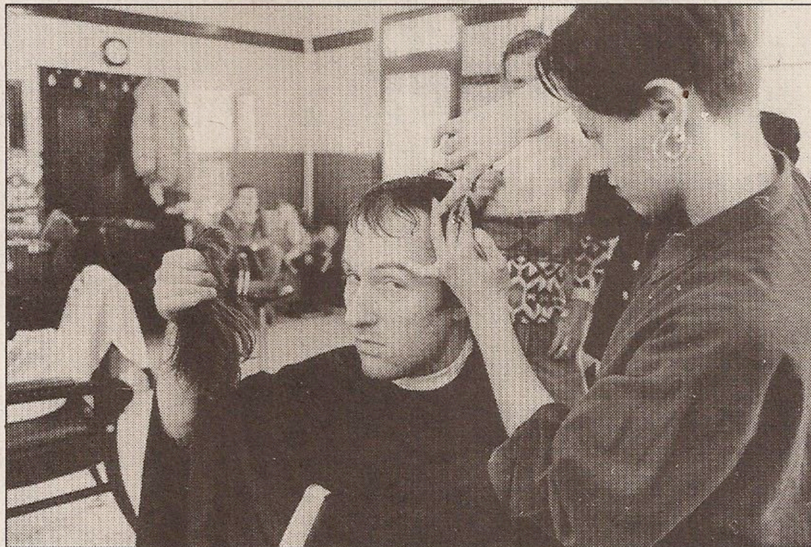
Naš Jonas je dokazal, da je mož beseda in da dec ima jajca!! Njegova grožnja da si bo postrigel lase je iz blebetanja prišla v dejanje. Dogodek je posnela televizija (za vpogled kasnejšim rodovom)in naš reporter Iztok Hari Dimc, ki je bil na kraju dogodka. Pa si poglejmo tale hec.

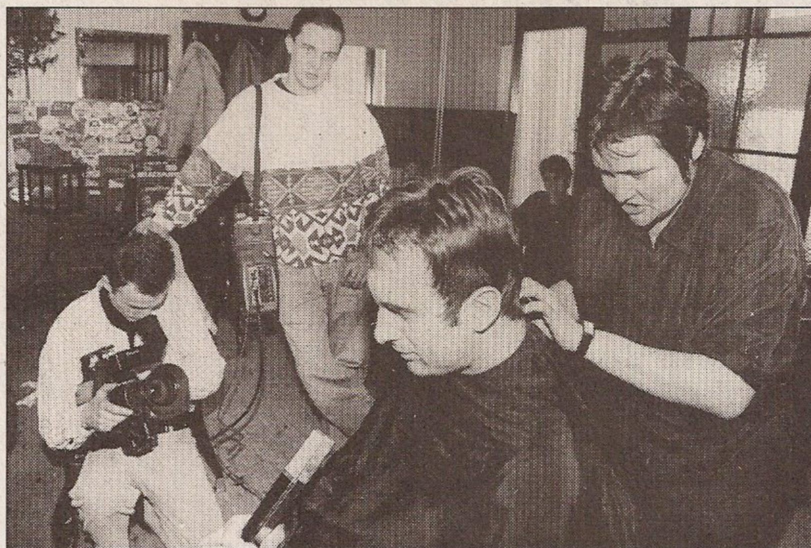
Jonas pred večnim vprašanjem "Striči ali ne striči."

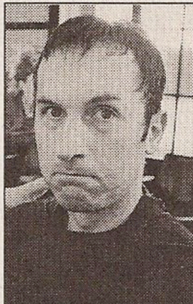
Psihofizične priprave na ritual so se začele z britjem.

Začelo se je.Jonas obljublja čop za nagrado.

Veliki finale v rokah mojstrice Mete Podkrajšek.

...in se vprašamo: "Pa kdo za vraga je ta mladenič na sliki?"

THE END

Čvaka - lat. (chvaka lucida) je norec v lahkotnejši izvedbi, nekoliko načet, počen, odštekan, na robu resnične norosti, človek, ki je pripravljen peti na drevesu in lahkotno tekati po avtobusu.
Opomba: Če se vam primeri, da imate v ustih cigareto, iz škatlice pa jemljete novo, dobrodošli v svet Čvaka.

Ne dovolimo da se vrne mir!

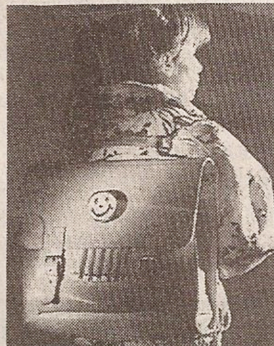
Piše: Adolf Bombič, Paragvaj

Spet smo priče eni največjih svetovnih strahot - miru. Ljudje spet hodijo v restavracije, na veselice, vedno več je neporušenih mest, ptice pojejo, na nevropsihiatričnih klinikah pa je vedno več otrok s težkimi mentalnimi travmami, ki ne želijo nositi orožja. Ali bomo res dovolili, da se vrne pošast miru?

Prav zaradi tega so se danes v mestih širom sveta, v Paragvaju, Bejrutu, Angoli in na Irskem dogodile dostojanstvene vojne demonstracije, na katerih so objeti vojaki in oficirji vseh ras vzklikali: "Ne dovolimo, da se spet vrne mir!"

Strahote flore in favne: Živi labod in živa

Otroci brez orožja: Skrivaj fotografirana deklica, ki v torbici nosi samo knjige.

Zloglasno veselje: Ljudje pojejo zloglasne ljubezenske pesmi!

Slika v opomin: Mesto, na katerega še ni padla nobena

Vroča linija

Z Bobom Geldofom se je pogovarjal naš sodelavec iz Somalije.

Mr. Jifter: Dober dan, gospod Geldof. Umetniki iz Somalije bi želeli, da za njihovo deželo organizirate "Live Aid" kot simbol humanosti in svobode.

Geldof: Oprostite, pravkar imam goste na večerji. Ali lahko pokličete čez štirinajst dni. Pustite sporočilo na odzivniku.

Kaj se je zgodilo z Billom Clintonom?

a) Zaradi nenehnega nasmeha je dobil facialis.
b) Zavohal je zadah Barbare Bush.
c) Razmišlja o situaciji v bivši Jugoslaviji.
d) Pojedel je sendvič s šibrami.
e) Pravkar doživlja orgazem.
f) Z zobmi je ujel muho v letu.
g) Pospravlja in sesa stanovanje.
h) Pravkar je odložil svoj saksofon.

ŠALOM!

Moram prehvalit Easy Mucyja. Moram. Mucy, daj uštekaj domišlijo, pa si zamisli mene, takole na kolenih pred tabo (tole je sicer dvoumno, ampak beri dalje).
Jaz te bom začela častit kot Boga. Si bom doma kar en oltarček zrihtala, pa tvojo fotko zraven napopala. Res.
Sicer si ga mal fulal, ko si o drugsih pisal, pa da so ljudje, ki se špikajo gravži. Nataša je že pojasnila zadevo in se strinjam z njo, ne. Ti oproštim.
Droge so res en velik problem, večji, kot si marskateri misli, pri nas se je to ful razpaslo, tako da kar ni res, ne. Najbolj bolano pri tem pa je, da ljudje mislijo, da so frajerji, ker GRASS kadijo, pa se ga prbijajo po pouku. Čist tko, by d usput, se pa sploh ne zavedajo, kam jih lahko to mehko drogiranje pripelje, ne. Si mislijo, saj to je tsko kot tobak, pa še dobro ti je. Fuck, to je tako sranje, ko pa pol ljudi sploh ne kuži, kakšno. Potem pa nima pravega odnosa do stuffa, pa hoče zmeraj več, uf, kaj če bi še trip probal, bemti, pa koko bi bilo tdi dobro, samo tako, da bom vedel, kako to zgleda. Potem pa dobi šanso, da horsea proba, s pikanjem, to pa vsi vemo, pride blazno hitra odvisnost. Pa je tam. V.
Zdaj sem se pa ful o drogah razpisala, o Ž-ju, pa nič rekla. Kajjazvem, meni je kul cajteng, kar tako naprej. Kupujem ga že od spočetja, potem enkrat ga bom dala pa zvezat, za poznejše rodove, pa to.
Čao, Damjana.

Čao, Damjana! Danes sem bil čisto pasji in mi je prav lepo zapasalo prebrat enkrat en lep pisemček, tako, malo za moralo. Prav razvajaš me. Kar se drog tiče, jebiga, nobody's perfect. Vsak si misli svoje. Veš, eno mojo kolegico so na horsa zafurali in sem svinjsko besen na dealerje. Preko njih pa sem nataknjen na narkote, ker ravno oni postanejo dilerji, enkrat, ko so ful v riti in morajo zaslužit za dnevne potrebe. Začaran krog. Pa še nekaj. Nekje si uporabla izraz by the usput, ki mi je bil takoj tako blazno všeč, da ga bom kar večkrat uporabil v svojih člankih. Evo nekaj za tvoje vnuke. Vsakič, ko bom rekel by the usput, bom pomislil nate, Damjana. And that's a promise.
Easy Mucy

Hi!

Ful ne morem verjet, kako so vaš cajteng v prejšnji številki prešimfali. Ne, res se mi je zdelo full uncool! Meni se zdi veš cajteng ta bolš na svetu!
Jonas - obožujem tvoje fore, tudi tiste o pedrih, odkrito povedano, se tistim najbolj nasmejim. Pa brez zamere tistim ta roza, s tem nisem nič hudega mislila.
Kaj še? Ja, super ste, ne? Keep up the good work.
Blaženka, Ravne na Koroškem
Thanks (skromno zardevamo) ...

Hello!

Najprej prejmite enega vročega primorskega lupčka. Moram vam povedat, da je Ž ena res dobra revija. A veste, da se prav režim, ko jo berem. Vedno kupim Ž, in ko ga imam, se sploh ne morem učit, ker me tako privlači, da ga kar v enem dnevu od uredništva pa do dostmamtehdavkov preberem. A veste, kaj moja draga najdražja mamica pravi:
"Vsaj nekaj, kar te veseli in res celo prebereš, ne pa da samo slikice gledaš." Jaz pa ji od sreče takoj dam lupčka. Sploh ne vem, kaj imajo ta stari pri tem za težit, kaj pa bi rekli, če bi pri sinu našli Vroči kaj, Erotiko? Še veseli bi lahko bili, da se otrok izobražuje! Sem malo prej prebrala, kako žalijo ta Ž. Pa kaj hočejo? Pustijo naj ga pri miru, pa kdo jih sili brat? Sploh pa vse, kar napišete o pogledu na ljubezen ali pa o horsu je čista resnica. Pišuka! Kaj pa bi bilo, da bi se vsi, ki imajo probleme, zafiksali? Samo ena stvar je. Če je že Ž toliko drugačen od drugih časopisov, bi lahko bil čisto cel drugačen. Zakaj pišete o bendih, ki je od njih že povsod napisano? No, saj nimam čisto prav. Če dobro pomislim, ste kar dobro izbirali, damo lahko bi pisali o bendih, o katerih nikjer nič ne piše, npr. Ugly Kid Joe, Pearl Jam, Soundgarden, Temple Of The Dog, it.
Zdaj pa dosti, sem že tečna, ne? Fajn se imejte!
Rolling Ball, Koper
Ne, nisi tečna, nasprotno, Easy Mucy, Jonas, Dimc in Zvone kar bulijo v tvoje pismo in ga božajo, poljubljajo in znova prebirajo. Kaj stori ena majhna pohvala! Drži se. O tistih bendih pa že zbiramo podatke.

Ekskluzivno!!! Še čisto vroče novice iz Londona pošilja Max Powerhose!!!!

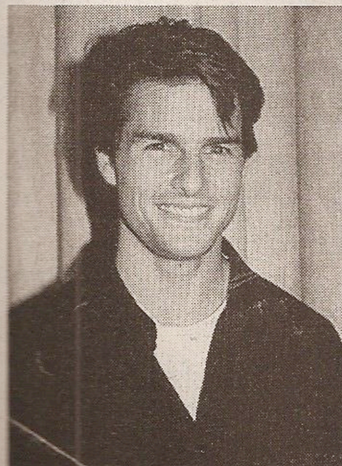
TRAČ!

Ice Cube prihaja v London

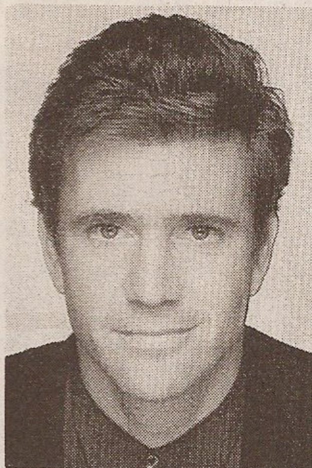
London bo 13.marca prvič od blizu videl spornega losangeleškega raperja **Ice Cubea**, katerega ameriške showe spremljajo pretepi in nasilje. Na nedavnem koncertu v Seattlu so ustrelili štiri njegove privržence, policija pa je aretirala 50 oseb, ko je nato izbruhnil pretep med različnimi mladimi tolpami. V londonski četrti Brixton, ki jo naseljuje močna črnska skupnost in je znana po nasilju, bodo lahko slišali nekatere njegovih komadov, v katerih povzdiguje nasilje oboroženih tolp in popularizira svoj sloviti rek **"Fuck The Police"**. Zadnji njegov album The Predator se je v decembru lani takoj uvrstil na prvo mesto ameriških lestvic, saj so samo v enem mesecu prodali poldrugi milijon kopij - predvsem belim privržencem črnega raperja.

O privlačnosti in zaslužku zvezd

Tom Cruise je bil že tretjič zaporedoma imenovan za igral-

Tom Croise

Mel Gibson

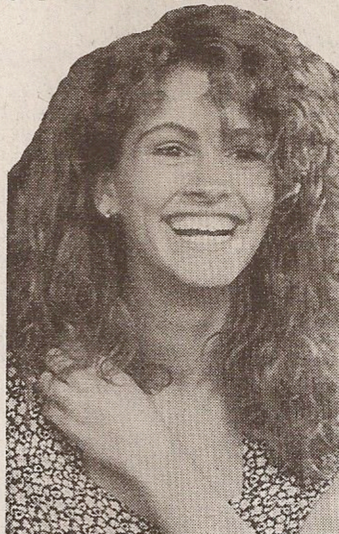
ca, ki prinaša v blagajne filmskih družb največ denarja. V prvem mesecu prikazovanja je njegov najnovejši film **A Few Good Men** navrgel kar 66 milijonov funtov. V anketi, ki so jo opravili po 500 ameriških kinematografih, je bil trdno na prvem mestu kot No. 1 **Money Making Star** leta 92. Na drugo mesto se je uvrstil **Mel Gibson**. Zvezdniškim bogatašem se je minuli ponedeljek pridružila tudi hči kralja rock'n'rolla Elvisa Presleya. **Lisa Presley**, tudi pevka in zraven še manekenka, je dopolnila 25 let in postala za 200 milijonov bogatejša.
Nekaterim bogastvo ne zadostuje. 49-letna **Barbra Sreisand** se namerava preleviti v političarko in kandidirati za senatorko v **New Yorku**. Domnevno se je za to odločila, ko so ji to namignili v štabu predsednika Clintona, katerega volilno kampanjo je vneto podpirala.

Ose ne ljubijo Jane Seymour

Nekdanja Bondova lepotica in ena mednarodno najbolj slavnih britanskih filmskih igralk **Jane Seymour** ni bila nikoli znana po tem, da bi posebno skrivala svoj talent oziroma čare. Kljub temu pa so bili člani snemalne ekipe močno presenečeni, ko si je med igranjem prizora v TV nadaljevanki **Dr. Queen, Medicine Woman** nenadoma začela divje trgati obleko s sebe. Izkazalo se je, da ji je v nedrček zašla osa in jo pičila v levo dojko.

Julija je izgubila ljubljenega prašička

Julija Roberts je izgubila svojega priljubljenega miniaturnega prašička **Fergisa**, ki ga je

Julija Roberts

velikokrat na vrvici vodila okrog svoje holywoodske vile. Izročiti ga je morala bivšemu ljubimcu **Jasonu Patricu** kot del njunega poslovilnega dogovora. Z Jasonom Patricom je živela dve leti, vse od tistega dne, ko je raztrgala zaroko s Kieferjem Sutherlandom. Zdaj jo videvajo z bivšim soprogom Madonne **Seanom Pennom** in z igralcem **Jeffom Bergom**. Menda se ne more odločiti, kateri bi ji lahko nadomestil izgubljenega Fergisa.

Nobody's perfect

Sodeč po pisanju ameriške revije **Longevitu**, ki podeljuje vsakoletno nagrado **Nip And Tuck** tistim izbrankam, za katere velja, da ohranjajo najlepši ali najbolj mladostni videz, ni nobena popolna. Menda si je tudi večna **Madonna** privoščila umetno pomoč za ohranjevanje videza: plastični kirurgi naj bi imeli opravka z njenim nosom in boki. Doslej je Madonna vedno pripisovala svoje telo trem vodilnim sestavinam življenja: dobri dieti, rednemu razgibavanju in vsezadovoljujočem seksu. Tolaži se lahko s tem, da revija Longevity ni odkrila samo njene skrbno varovane skrivnosti. Med kirurško popravljenimi ženskami je naštela še **Dolly Parton, Bette Midler, Sally Field in Mary Tyler Moore.**

mega
fon

AEROSMITH

Če bi med rockerji izvedli tekmovanje "kdo ima največji premer žnablov" bi se na 1. mesto gotovo uvrstil Mick Jagger, na 3. Iggy Pop, na 2. pa ...? (Tina Turner je zunaj konkurence).

Namig - zaščitni znak te osebe so črno nalakirani nohti, trak v laseh, oprijete, po možnosti na suverenih delih izrezane hlače ter do tal segajoči frak. Mikrofon, v katerega ta oseba spušča zelo specifične glasove, ki nekako zvenijo kot ke, ke, ke, ke (pisano fonetično, seveda), je obvezan in prevezan s številnimi rutami. In še - to "žnablozelo-razsežno" bitje se je nekoč imenovalo Steven Tallarico.
BINGO !!!
Seveda, to je Steven Tyler, frontman ene največjih in najboljših rock senzacij, fantastičnega bostonskega kvinteta Aerosmith, ki že celih 20 let oblikuje, narekuje in šejka svetovno rock sceno. Če so 60-a minila v znamenju Beatlov in Stonesov, je ta čast v 70-ih nedvomno doletela Aerosmithe, za katere velja, da so bili takrat zagotovo najvplivnejši bend. Svojevrstna mešanica rythm&bluesa, soula, hard rocka, enkraten vokal in instrumentalna virtuoznost je tisto,

"Če bi imel polovico talenta, originalnosti in vpliva Aerosmithov, bi umrl srečen." SEBASTIAN BACH (Skid Row)

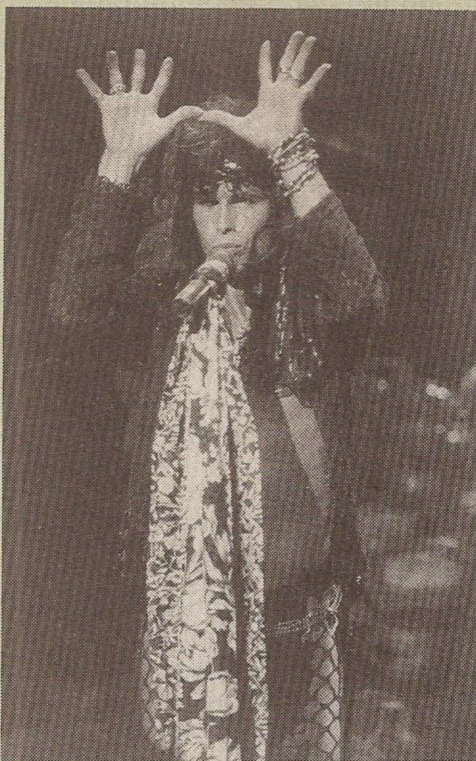
kar je naredilo Aerosmithe legendarne. Sicer pa je njihova zgodba tipična garage bend story petih mulcev, ki so rastli in ljubili rock'n'roll in sklenili, da se spravijo skupaj z namenom, da tudi sami naredijo nekaj hrupa ... Vse skupaj se je začelo poleti leta 70, ko sta se v počitniškem naselju Sunapee, New Hampshire, srečala prodajalec sladoleda Anthony Joseph Perry ter sin učitelja klavirja Steven Tallarico.
Steven je bil takrat že nekakšen veteran, saj je že sedem let špilal z bendi kot so bili Strangerous, William Proud in Chain Reaction, s katerimi je celo posnel malo ploščo. Medtem ko je Perry skupaj s prijateljem, basistom Tomom Hamiltonom, drgnil kitaro v različnih lokalnih bendih. Prvega srečanja s Tylerjem se Perrys spominja takole: "Steven je bil kot kakšen rock zvezdnik, zato sem bil prepričan, da to tudi je. Kar dolgo sem rabil, da sem ga povabil, naj pride pogledat Jam Band, v katerem sva s Tomom takrat igrala."
"Nisem pričakoval bogvekaj. Toda tisto, kar sem slišal, je zvenelo kot da ne znajo niti uglasiti inštrumentov. Bilo je tako zanič, da mi je šlo na kozlanje. Ampak njihov nastop, vsa razuzdanost, nemoralnost in jajca, ko so jih pokazali tam gor, mi je bilo zelo všeč. Zato sem pomislil - če jim pokažem nekaj malega, kar znam, bi nam skupaj lahko uspelo... " pa obuja spomine Tyler. Seveda ni treba poudarjati, da sta ponujeno sodelovanje s Stevenom Perry in Hamilton nemudoma sprejela. V bend so vključili še bobnarja Joeya Kramerja in kitarista Raymonda Tabana, ki pa ga je kasneje zamenjal Brad Whitford.
Peterica se je skupaj preselila v trisobno stanovanje v Bostonu in stvari so počasi stekle, saj so imeli prvi nastop že jeseni istega leta. Vendar fantje z nastopi niso zaslužili dovolj, zato so čez dan hodili v službe, Tyler npr. v pekarno, Perry pa je delal kot vratar v lokalni sinagogi. Doma pa

so poslušali Jeffa Becka, Cream, Yardbirds, Deep Purple, pripravljali lastni material in sanjali o slavi. Tyler komentira tiste čase v tipično aerosmithovskem slogu : "Ko smo štartali, nismo bili pretirano ambiciozni. Hoteli smo biti le največja stvar, ki je kdajkoli maširala po tem planetu. Hoteli smo biti vse. "
Ker pa so nastopi postajali vse pogostejši, so fantje opustili službe in se seveda takoj soočili s finančnimi težavami. Vendar pa so se v tem času spoznali s Frankom Connelyem, takrat zelo uspešnim managerjem, ki jih je vzel pod svoje okrilje. Frank se je povezal z znano dvojico producentov, Daveom Krebsom in Steveom Leberjem, ki sta bend povabila v New York. Med občinstvom v znanem klubu Max's Kansas City pa je bil tudi predsednik gramofonske hiše Columbia Records Clive Davis, ki je v Aerosmithih takoj prepoznal potencialne hit makerje. Fantje so dobili pogodbo, Davis pa "pun pogodak", saj so Aerosmithi postali najbolje prodajan bend v vsej zgodovini

"Poslušanje Aerosmithov mi daje inspiracijo za petje." VINCE NEIL (Motley Crue)

Columbia Records. Tako so svoj prvi album s preprostim naslovom AEROSMITH izdali januarja l.73. Album, ki je bil namenjen za ameriško tržišče, je že vseboval tipične aerosmithovske songe, kot so Mama Kin (naslov te pesmi ima Tyler vtetoviran na levi roki), ki so ga predelali že mnogi bendi, med njimi tudi G'N'R, ter manj znani Make It, One Way Street in pa seveda Dream on, eno najlepših balad v rock zgodovini, ki pa se v tistem času nekako ni prijela. Sledil je album GET YOUR WINGS, štikli kot Same Old Song And Dance, Season Of Winter in predelana verzijo komada Train Kept Rollin skupine Yardbirds. Celoten album sta sproducirala Bob Pate in Jack Douglas, s katerim so Aerosmithi veliko delali tudi kasneje. Pravi smash hit pa so doživeli l.75 z albumom TOYS IN THE ATTIC. Aerosmithi so postali zvezde, komadi, kot so Sweet Emotion, Walk This Way in You See Me Crying so jih naredili za prave rock heroje.

Steven Tayler

Ponovno so na lestvice spustili single Dream On, ki pa je tokrat zažgal. Ta komad je zelo pri srcu Perryu in je nanj zelo ponosen: "Imamo nekaj počasnih komadov, ki niso najbolj po mojem okusu, recimo Angel se mi zdi nekoliko plehek, ampak Dream On - ta komad sem vedno zelo rad igral."
Tudi kritiki, ki so jih neprestano primerjali s

"Ko sem bil star trinajst let, sem tri mesece norel za neko punco, ki je bila dvakrat starejša od mene. Ko me je končno povabila k sebi domov je nabila ROCKS. Poslušal sem cel album najmanj petkrat, pozabil na dekle in odšel iz stanovanja! Toliko mi pomenijo Aerosmithi." SLASH (G'N'R)

Stonesi (seveda bolj na podlagi žnablne podobnosti med Jaggerjem in Tylerjem kot glasbeno) niso mogli Aerosmithom več odrekati rockovskega prestola. Tega so namreč dokončno zasedli s svojim četrtim albumom ROCKS, ki je dosegel dvojno platinasto naklado. Aerosmithi so bili na vrhuncu, turali so po vsej Ameriki, delali čudovito glasbeno kemijo, ki pa so jo obogatili še s "čisto kemijo". Heroin in predvsem kokain sta naredila svoje. V konzumi-

"Aerosmith so bend, ki me vedno spomni, kaj ljubim pri rock'n'rollu." JONI MITCHELL

ranju sta prednjačila Tyler in Perry, zato so ju kmalu imenovali kar "toxic twins". "Mislim, da smo skozi svoje nosove posnifali ves Peru," izjavlja danes ozdravljeni Tyler. Samouničevalsko življenje pod mottom "sex, drugs and rock'n'roll" , danes opravičujeta: "V tistih časih smo verjeli, da je vsaka stvar, ki jo je vredno delati, vredna pretiravanja."
Predvsem v prvih dveh stvareh sta se brez dvoma izkazala. Vedno večji je bil namreč procent žensk iz takoimenovane "Plave vojske", kot imenujejo svoje fane, ki so se po koncertih pridružile bendu v drogeraških in drugačnih orgijah. Kar pa se tiče rock'n'rolla - na koncertih sta se Tyler in Perry dobesedno "zgubljala", zato so vodilne vloge morali prevzeti Tom, Joey in Brad, ki so bili vsaj nekoliko pri sebi. Jasno je, da je vse skupaj močno vplivalo na njihovo godbo. DRAW THE LINE iz l.77 sicer niti ni tako slab (glede na stanje), a tudi ne tako dober kot prejšnja dva albuma, kljub dejstvu, da so stroški zanj znašali kar milijon dolarjev. Tudi dvojni koncertni album iz l.79 LIVE BOOTLEG je šel še kar dobro v prodajo.
Toda stvari v bendu so se vedno bolj ostrile. Perry in Tyler sta se že tako sovražila, da niti govorila nista več. Počilo pa je med snemanjem albuma NIGHT IN THE RUTS. Perry je začel govoriti o solo projektu in ko je po nekem koncertu njegova bivša žena polila mleko na Tomovo ženo, je Perry zapustil bend. Da, prav ste prebrali, Aerosmithi so se skoraj razšli zaradi polite-ga kozarca mleka!
Lead kitaro je zamenjal Jimmy Crespo. Bend se je vrnil v studio in dokončal plato, kar pa Tylerju še danes ni jasno, saj je bil, kot sam pravi, F.U.B.A.R. - "fucked up beyond all recognition". In to se je dejansko pokazalo že takoj na začetku promocijske turneje, ko se je na odru dobesedno zrušil. Sledila je še prometna nesreča, zaradi katere je več mesecev ležal v bolnišnici.
Drugi člani pa so začeli pripravljati GREATEST HITS. Po izidu pa je skupino zapustil še Whitford. Vendar pa so Tyler, Hamilton in Kramer vztrajali. Bendu se je priključil še Rick Dufay in nastal je album ROCK IN THE HARD PLACE, ki sta ga poleg Tylerja producirala še Jack Douglas in Tony Bongiovi (stric Jona Bon Jovija). Ta plata pa je pomenila tudi konec sodelovanja s Columbia Records. Stvari pa so se slabšale še naprej. Perry je ostal brez denarja in živel v nekem skromnem hotelu v Bostonu, Tyler pa je še vedno enormno posegal po drogi. Nihče več ni zaupal v Aerosmithe, njihov kar nekako heroičen imidž z začetka kariere se je s prihodom 80-ih močno spremenil. Nekdaj člani odličnega benda so postali arogantne, ekscentrične, junkie kreature, v katere ni razen Tima Collinsa, ki je prevzel management, verjel nihče več. "Če jim je enkrat že uspelo preplezati goro, jim jo bo pa še drugič, " se spominja Collins, ki je fante najprej streznil potem pa ponovno spravil skupaj.
In tako so se l.87 vrnili novi Aerosmithi, trezni, prerojeni in boljši kot kdajkoli prej.

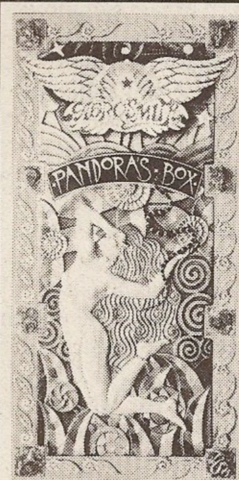

Album PERMANENT VACATION (izšel je pri novi založbi Geffen Records) - s hiti Rag Doll, Dude Looks Like A Lady in Angel je

"Ljubim Aerosmithe. So moj najljubši bend, polni so umazanije in polni soula." LITTLE RICHARD

skupino ponovno naredil veliko. Sledili so hiti Love In The Elevator, Jamie's Gott A Gun, What It Takes z albuma PUMP in dokončno potrdili, da so Aerosmithi ponovno v sedlu.
Žive legende tako s korenčkovim sokom v rokah trenutno pripravljajo nov album, ki bo po vsej verjetnosti (vsaj po napovedih) prekašal vse dosedanje. Tako se zgodba o najbolj kontroverznem bendu, ki je nekoč že imel vse, pa vse skupaj zabluzil, in danes ponovno sega po vsem, nadaljuje...

BRIGITA & URŠULA

PANDORA'S BOX je nekakšna rock zapuščina, testament Aerosmithov. Na njej je v 52 komadih "zapisan" življenjepis benda o njihovem enajstletnem sodelovanju s Columbia Records. PANDORA'S BOX prikazuje prvo zlato obdobje z vsemi največjimi uspešnicami, poleg tega pa vsebuje prej še neobjavljene studijske in koncertne posnetke.

Kreator

BACKSTAGE WITH KREATOR

Po koncertu smo se pressarji in fotografi nabili v prostore za odrom in œakali, da "divjaki", ki so øe malo prej razturavali in razmetavali sceno v hali, pridejo izpod tuøev. In ko so konœno priøli, smo jih zbombardirali z vpraøanji.

Mille, kakšen se vam je zdel današnji šou?

Obœinstvo je bilo super, reagiralo je na vsako foro, they are realy cool people. Vsakiœ ko pridemo je boljøi æur. Mislim, da obœinstvo œuti, da smo do njih lojalni in resniœni, da se ne pretvarjamo. Zato verjamejo v nas. Ampak obœinstvo tu je res super. Zato bi obisk v Sloveniji vsekakor priporoœal tudi drugim bendom.

Tura se verjetno nadaljuje ...

Ja, naprej gremo v Italijo, potem pa v Francijo. Ampak drugo leto sigurno spet pridemo, morda celo z novo ploøœo. Sicer øe ne morem povedati kakøna bo, ker øe vedno eksperimentiramo. Sam se trenutno navduøujem za bolj slow stuff, kar pa ne pomeni, da ne bomo veœ fast. Kreatorji bomo øe naprej to, kar smo.

Mille, slišali smo, da se je nekaj zgodilo s tvojo kitaro?

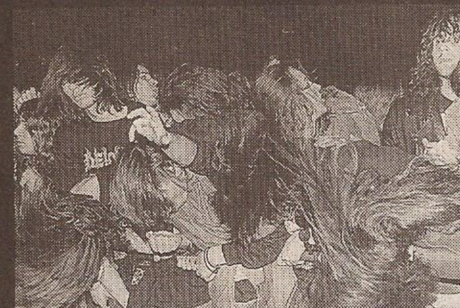
Res. V Amsterdamu so mi jo ukradli. Æal mi je za njo, ker je imela zelo dober in œist sound. Ampak verjetno je ne bom nikoli veœ videl.

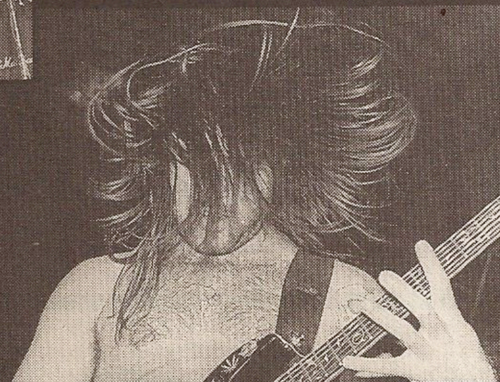
Evropska publika vas dobro pozna, kaj pa Amerika?

Ko smo priøli tja, smo najprej imeli probleme. Promocija ploøœe je bila slabo organizirana. Na zaœetku nas ni hotela podpreti nobena diskografska hiøa. Toda kljub temu smo dobili pozitivno reakcijo, trenutno pa imamo pogodbo z Mechanic Record's, ki res verjame v nas.

Brigita & Uršula

Ena izmed najboljših trash metal skupin v Evropi je brezkompromisni nemški bend KREATOR. S samosvojo glasbo so si pot začrtali že pred enajstimi leti, ko so se spajdašili: Mille, kitara in vokal; Rob, bas; Ventor, bobni. Underground sceno so osvojili že s prvo ploščo Endless pain, ki je tipično trasherska, nabita z jezo in besom. Po iskanju ustreznega kitarista se je v skupini ustalil še Frank Blackfire (ex Sodom) in sledile so tri plošče: Pleasure To Kill, Terrible Certanty in Exstreme Aggression. Kljub temu, da je trash metal precej ekstremna zvrst glasbe, so KREATORJI na nemškem trash festivalu privabili prek 20 000 oboževalcev. Nemška TV je o skupini posnela dveurni dokumentarec, ki so ga predvajali na nacionalni TV mreži, kar kaže na njihovo izjemno popularnost. Leta 90 je sledila peta plošča Coma Of Souls, ki je že nakazovala novo podobo njihove glasbe, z zadnjo ploščo Renewal, ki so jo predstavili tudi v Ljubljani, pa so Kreatorji to tudi potrdili.

KREPATOR!

Kaj ste zamudili! Kaj ste zamudili! To ni res!!! Nimate pojma, kakšen echte ful dober mega wow žur je bil! Za krepat! Kreator, to ni normaln. Res je bilo the best of the best.Veš, kaj smo bili tam? Veš, kaj? One man, one soul, one prize, one goal. Kreator. Pred koncertom se je nabralo kar nekaj folka, vendar manj, kot bi človek pričakoval. Cena je bila kar visoka. 1150 tolarjev je bila cifra, ki si je marsikdo ni mogel privoščiti. Res, da smo že imeli dražje koncerte, ampak Metalci pa tudi nismo miljonarji.
V dvorani pa URNEBES! Ko je predskupina začela, me je srat prijelo, da bo vse skupaj en sam šit. Zvok je bil namreč total v riti in še premalo naglas je bilo. Po moji oceni se je sound vrtel nekje na 20.000 W, kar je občutno premalo. Folk se še ni dobro ogrel, ko so Kreatorji počasi prišli na oder in začeli sesuvati. Začeli so silovito, udarno, odlično. Tempo so držali do konca, brez minute pavze, brez kiksa.
Majčiceee! Naredili so lep, dolg koncert (blizu dveh ur), kar ni ravno v njihovi navadi. Niso nevemkako divjali in skakali po odru, zato pa so vse skupaj potegnili in ne vem, če je bilo komu v dvorani žal denarja. Ampak, kakšen mega feeling je, ko se vržeš v ruljo, rineš do rampe spredaj in se potem zdivjaš. Takrat prav nič ni važno, če te dve uri meljejo, če padeš čez, važno je, da si tam. To ni poslušanje plate, to je doživetje, tam moraš bit, če ne si out.
Mille je včasih pavze med komadi izkoristil za cele govore. Bolj proti koncu se je razpizdil nad nacionalisti v Nemčiji in drugod in jih dobesedno odfukal. Zadaj je bila projekcija Hitlerja in še enih takih in je rekel: "Če vam kdo reče, da je nacionalist, ali da so mu všeč taki nacionalistični tipi, recite samo: FUCK YOU!!!" In folk je ponorel in muzka je špilala. Iz komada v komad bolj udarno. Šus za šusom. Folk se je besno razpalil. Najprej je sem ter tja v zrak pogledala kaka noga, potem so v luft začeli leteti tudi njihovi lastniki, nakar je bilo konec in so še dva bisa udarili in so jih še par odnesli na prvo pomoč in rulja je tako znorela, da sem bil kar ponosen. Prav nič mi ni žal, da so mi na rampi speštali eno ledvico in da se ne morem pošteno zravnat, ampak je bilo de best.
Mislm, kaj ste zamudili! Rajši en mesec ne poslušam muzke, kot pa da bi zamudil eno samo minutko tega koncerta. Čist se mi je zmešal. To je verjetno zato, ker od vojne sem nismo imeli poštenega koncerta, takega, mega kalibra, s par tisoč folka, z megaznanim bendom. Sorry, Sepultura ni vžgala. Takrat bi morala biti potem cela serija koncertov, tako je bil pa to samo vox clamantis in deserto. Mal se latinščine naučte. Človek se odvadi tega koncertnega feelinga, če ni skoz noter. Zdaj upajmo, da se bodo še drugi opogumili in prišli nabijat svojo muzko k nam. Koliko časa nam že obljubljajo Metallico na štadionu v Bežigradu? Pa Slayer? Pa kajjazvemkajševse? Kreatorji so bili navdušeni nad publiko in upajmo, da bodo privabili še kakšen bend k nam.
Nekateri novinarji vedno pišejo kritike tako, da naštejejo, katere komade so odigrali in kako so vsakega posebej (za)jebali. Ampak, tega veselja vam ne naredim. Kar žrite se, ker niste šli na to fešto. Se pa drugič bolj potrudite. Se vidmo torej na naslednjem koncertu, ja?

Heavy Mucy

IZOLSKI FARAONI

Nelfi Depangher - bobni , vokal; Ferdinand Maraž - klaviature, vokal; Piero Pococco - bas, vokal; Enzo Hrovatin - kitara, vokal; Claudio Krmac - klaviature, vokal.

Se še spomnite tistih tipčkov, ki so lani na festivalu Melodije morja in sonca zmagali s pesmijo E Tristemente? Seveda se jih, saj nepopustljivo šibajo naprej s svojo muziko. Po uspehu na festivalu(pred tem se je celo šušljalo o razpadu skupine) so dobili nov delovni filing in v rekordno kratkem času posneli novo kaseto z naslovom Tu je moj dom. Na njej sta tudi hita Tu je moj dom in E Tristemente. Folk pa nori tudi za njihovo CD plato, na kateri so zbrane pesmi z obeh kaset, ki so ju do zdaj izdali.
Njihova lastna glasba je na visoki pop ravni, stilno raznovrstna, obvladujejo večglasja, še vedno pa znajo "trdo" odigrati tudi klasične rock komade. Faraoni so trenutno v vrhu slovenske popularne glasbe in hitijo od nastopa do nastopa.
Da je bilo leto 92 "faraonsko leto", potrjuje tudi nova skladba z naslovom "Sonce sreče", ki so jo napisali ob koncu lanskega leta, posebna strokovna žirija pa jo je uvrstila med finaliste za izbor slovenske predstavnice za Evrovizijo. Če pa vas zanima čisto vse o Faraonih, si lahko preberete knjigo, ki je izšla ob njihovi 25- letnici delovanja pri izolski založbi Graffit in opisuje njihove začetke, prve uspehe, razpad prvotne zasedbe in rojstvo nove, ki deluje še danes.

TRAČ!

Ste se že kdaj vprašali, kaj ob petih zjutraj dela najvplivnejši Američan in ljubitelj U2 - novi ameriški predsednik **Clinton**? V beach opremi se postavi na balkon, z vso silo vdihne in pihne v sax - ter zbudi svoje ljudstvo s priredbo gansovskega komada Wellcome To The Jungle.

Takole pa trenutno izgleda **Big Mama Whitney**, ki dirka od ene baby štacune do druge in za vsak slučaj vse kupuje dvojno, saj bodo menda dvojčki! Bobby Brown se je očitno dobro odrezal.

No, naraščaj pa pričakuje tudi imetnica črnega pasu v karateju in ekskluzivna lastnica **Jon Bon Jovia - Dorothea**. Mali čupko

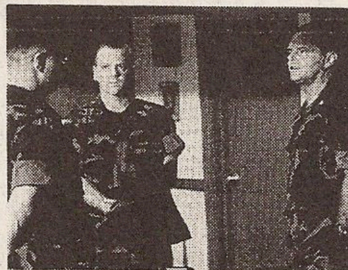

bo na svet pristokal tam nekje maja. Vsi v bendu pa že zdaj Jona kličejo samo še "daddy".

Bendšef Kreatorjev Mille je še vedno v šoku. V Amsterdamu mu je nek goreči fan spajsnil najljubšo kitaro. Koliko mu pomeni ta inštrument, govori že dejstvo, da najditelju obljublja visoko denarno nagrado. V Ljubljani te kitare žal ni nihče našel, zato pa si je Mille baje kupil novo v Melodiji Mengeš.

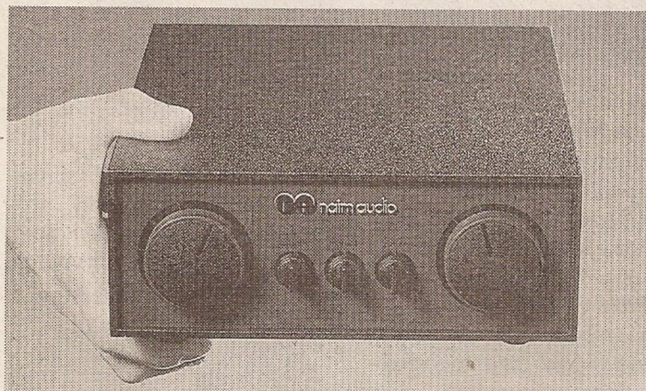
Tom Cruise spet napada kino platna. In sicer s filmom Vprašanje večnosti - vojaško psihološko dramo. Hollywoodski filmski špijoni poročajo, da Tom še nikoli ni igral tako dobro in da bo v tem letu verjetno dobil prvega oscarja. Pravijo, da je v vojaški uniformi zelo sexy, kar pa ni omehčalo režiseja, saj Tomu ni namenil niti enega filmskega poljuba.

Tudi ostala igralska zasedba je zelo slavna: **Jack Nicholson, Kiefer Sutherland, James Marshal ter Demi Moore**. Slednjo je poleg igralske zagrabila tudi gemblerska strast. V eni izmed lasvegaških igralnic si je namreč kupila žetonov za 250 USD. Očitno je slutila, da je to njena "lucky night", saj je na koncu odšla domov obtežena s 15 000 dolarji.

Let's talk about Hi-Fi

Hi-fi je stvar, ki jo moraš imeti. Pa pika. Iz vseh lukenj postrgaš denar in ko ga je končno dovolj, ugotoviš, da nimaš pojma o zadevi. Ne veš, kakšna je razlika med hifi-jem in stereom. Ne veš, zakaj je treba kupiti stojala za zvočnike. Zakaj so pogosto zvočniki tako veliki. Nimaš pojma, kakšne kasete uporabljati na svojem kasetofonu. Čemu služi ojačevalnik, zakaj kupiti CD plejer, katere slušalke so v redu. Stojiš v prodajalni in neumno buljiš v prodajalca, ki ti razlaga o nekem RDS-u, pa BIAS-u in D/A pretvorniku. Res je, nimaš pojma. Zato je družba Corrado iz Kranja izdala priročnik z naslovom Vodič v HIFI, v katerem se lahko poučiš o osnovnih hi-fi tehničnih pojmih. V njem najdeš odgovore na vsa vprašanja, ki se ti porajajo v glavi pred nakupom te tako željene stvari. Predvsem pa ti pomaga ugotoviti, kateri izdelek najbolj ustreza tvojim potrebam. Torej, da ne boš metal denarja stran, pred nakupom vzemi v roke Vodič, ki ga dobiš v katerikoli tehnični trgovini. In to brezplačno.

GREENPEACE

Ja ja, vem, sem obljubil za prejšnjo cifro, a kaj čmo. Zdaj so poštarji v Evropi total zmedeni, ker imajo eno Republiko Slovaško in eno Slovenijo. Šit, ne? Že prej niso vedeli, al naj našo pošto pošljejo v Slavonijo, al kam. Res, res. Že dve pošiljki iz Greenpeacea za Ž sta zaribali nekje na pol poti iz Anglije do sem.
Sem se že bal, da bo treba napisati opravičilo zaradi neizpolnjene obljube, ampak lucky you, med kupom stare šare sem našel eno drugo pošiljko, ki so mi jo Zeleni mirovniki poslali leta 1989. Podatki, ki jih bom navedel, so stari in je marsikaj mogoče že drugače. Upam, da bom kmalu dobil friške infote (poslal sem mamo v London ponje), in če bo po sreči, bom v začetku marca že nadaljeval s pisanjem. Greenpeace je ustanovila skupina mladih žurerjev, ki so leta 1971 s svojo ladjico zapeljali v območje ameriških nuklearnih poskusov in jih s tem preprečili, danes pa je tam rezervat za ptice. Od takrat naprej razturajo vse živo. Imajo svojo floto ladij (za Rainbow Warrior ste že valjda slišali, ne?), s katerimi operirajo po vseh oceanih, balon, pa nekaj vozil, ki so predelana v ekspres laboratorije, pa baje 2000000 članov po celem svetu, pa vsak politik se jih boji kot hudič križa, kajti, če se oni koga lotijo, potem glave padajo. Imajo zelo stroga pravila glede tega, kaj ja in kaj ne. Oni grejo do skrajne meje, 100% brez uporabe nasilja, izpostavljajo svoja življenja, vendar v akcije ne grejo, če v nevarnost spravljajo tudi življenja drugih ljudi. Lepo, ne? Leta 1989 so imeli 22 svojih podružnic po celem svetu, sistem pa dela približno tako, da vsaka podružnica izbere za tekoče leto predsednika in ga pošlje na redne nevemkaj, skupščine, recimo, kjer potem oddajo poročila o uspehih in se dogovorijo za naslednje akcije. Rahlo centralistično, ampak vse v dobre namene. So pa zelo učinkoviti. Če se česa lotijo, jim to uspe. Celo na tečaj so šli in farbali puhaste tjulnje mladiče z neuničljivim nagravžnim sprejem, tako da so bili njihovi kožuščki čisto brez vrednosti in jih potem nihče ni pobijal. Da ne omenjam, kako radi se postavijo med harpuno in kita, kadar ga serjejo okoli kakih kitolovk... Mislim, cel kup fint je okoli tega, marsikaj nas lahko naučijo.
Jaa, se vprašate, kako bi pa to lahko bilo koristno v Sloveniji? Kar se tega tiče, vam priporočam KRTovo knjigo Slovenija, zelena dežela ali ekološka pustinja?, by Dušan Plut (preden je šel v politiko). Malo star material, ampak še vedno odlično vodilo. Tam bi lahko šel kar po kazalu in se loteval akcij. Podatki v knjigi niso za vsako nežno dušico in knjige ne priporočam tistim s slabim želodcem. No, nazaj k podatkom.
Greenpeace (angleški) gre takole: Greenpeace Limited, 30-31 Islington Green, London, N18XE. Ampak, saj veste. Jaz jim na vašem mestu ne bi težil, ampak bi poklical v Amsterdam, kjer imajo svetovni center (tako, kot F.O.E.) in si pomagal od tam naprej. Cifra je: 9931-20-523-6555. Naslova še nimam. Opozarjam, da Greenpeace niso tako nedolžni kot F.O.E., saj se dosledno držijo svojih pravil. Za ceno življenja. Njihov fotograf, Fernando Pereira, je bil ubit v Aucklandu, ko so Francozi zminirali njihovo ladjo Rainbow Warrior. Po prvi eksploziji je hotel rešiti fotke, nakar je prišlo do še ene in je bilo konec z njim. Če hočete v Greenpeace, morte bit pripravljeni na maximum overdrive, na vse. Do konca. Tudi, če to pomeni, da boste pozabili dihat. Zato pa so rezultati presenetljivo dobri. Vedno.
Da ne pozabim. Par pisem sem dobil na temo Friends of the Earth. Sedeži naših sosednjih organizacij so - Italija: Amici della Terra, Via del Sudario 35, 00186 Roma; Japonska: Chikyu no Tomo, 801 Shibuya Mansions, 7-1 Uguisudani-cho, Shibuya-Ku, Tokyo 150; Avstrija: F.O.E., Mariahilfe Strasse 105/2/1/13, 1060 Wien. Naj vas ne moti: sedeži organizacij MORAJO biti v glavnih mestih držav, tako da ne bo problem dobiti lokalnih skupin iz Radgone, Celovca, al pa Trsta al Gorice. Za Madžarsko nimam podatkov, verjetno tam ni še nič. Evropean Coordination (CEAT) je na 29 Rue Blanche, 1050 Brussels v Belgiji, Mednarodni sekretariat pa je na PO Box 19/99, 1000 GD Amsterdam, jasno, Nizozemska.
Opravičujem se ekološkim skupinam, ki so vendarle preživele pri nas. Zato kličem vse eko skupine, naj se oglasijo in dajo vsaj svoj naslov, da ga bomo objavili. Prav? Prav. Zasavci so se že oglasili: EKOS Zasavje, Gimnazijska 22, 61420 Trbovlje.
Čisto na koncu, nekdo me je vprašal, kako postati Prijatelj Zemlje. Pisakejk. Delaj tako kot papež. Ko zlezeš iz aviona, poklekneš in daš zemlji lubčka v zahvalo, ker se ni prehitro približala letalu, ko je pristajal.

Easy Mucy

Kaj pomeni stanovati pod isto streho z ljubimcem iz filma 9 , tednov in pol **Mickeyem Rourkom** (36), je na svoji koži občutila top manekenka **Carre Otis** (24) - zaradi nenehnih prepirov, izbruhov besa, teroriziranj in modric se je nesrečnica vdala drogam, česar dobra stran je vsaj to, da se je zdaj preselila v primerno zdravstveno ustanovo. Sobo si mora sicer deliti z mentalno motenim pacientom, kar pa so v primerjavi z Mickeyem prave počitnice. No, vsaj doslednost ji je treba priznati: Rourku je prepovedala vsak obisk. Da pa tudi ta lekcija Rourkovi samozavesti ni pretirano škodovala, dokazuje ena njegovih novejših izjav: "Ja, saj priznam, da sem posnel cel kup filmov, ki so za bruhat slabi. Ampak celo v teh imam trenutke, o katerih lahko drugi igralci samo sanjajo."

Whitney Houston si je za ubogih 10 000 dolarjev najela

profesionalnega izganjalca duhov, da bi njeno novo domovanje osvobodil nečistih sil, hudobnih duhov in podobne navlake. Ta se je namreč v hiši v velikem številu naselila za časa prejšnjega lastnika, ki je tam menda (groza!) snemal porno filme. No, štiri stene so zdaj očiščene vsega hudega in slabega in Whitney lahko spet zadiha: "Končno hiša spet pripada Bogu."

Čeprav je bil film **Batman II** z **Michelle Pfeiffer** (34) v vlogi Catwoman v Evropi precejšen polom, pa se je v Ameriki povzpel prav na vrh lestvice, kar je v isto smer pomaknilo tudi ceno gospodične Pfeiffer. Če je bila doslej svetovna rekorderka **Sigourney Weaver** s 4 milijoni dolarjev honorarja, se utegne prav zlahka zgoditi, da jo bo krhka kolegica prehitela - šefi Warner Brosa mislijo Michelle za **Batmana III** ponuditi najmanj 8 milijonov dolarjev.

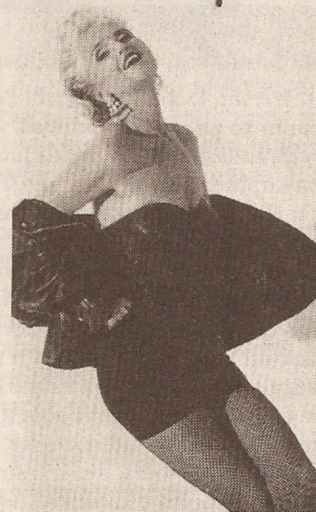

Igralci prve lige, kot je na primer **Robert de Niro** (49), se na vsako vlogo pripravljajo vsaj nekaj tednov, pri čemer morajo shujšati, se zrediti, se infiltrirati v gangsterske kroge ali kaj podobnega. Mlademu igralcu **Bradu Pittu** (27), resda še na začetku igralske kariere, priprave na vlogo ne dajo toliko opravka. Preprosto vzame steklenico piva, jo odpre z zobmi (pri čemer se mu odlomi sprednji zob) in že je nared za glavno vlogo morilca v filmu **California** .

Madonna (34), sex simbol, dobiva zadnje čase same klofute. Najprej jo je ameriški modni kritik **Blackwell** razglasil za najslabše oblečeno žensko leta 92, potem so njen novi film **Body Of Evidence** na premieri izžvižgali, za povrh pa je ameriška revija **Esquire** objavila svojo vizijo naslednjih 50-ih let Madonnine kariere. Samo nekaj datumov iz fiktivnega

življenjepisa - junij 1995: slavni fotograf Helmut Newton fotografira rojstvo njene hčere Marije, imenovane tudi Vagina, na Times Squareu; julij 2007:

Madonna pri 60-ih: ameriška revija Esquire je zvezdo s pomočjo računalnika postarala.

TEST: ALI SI PUSTOLOVEC?

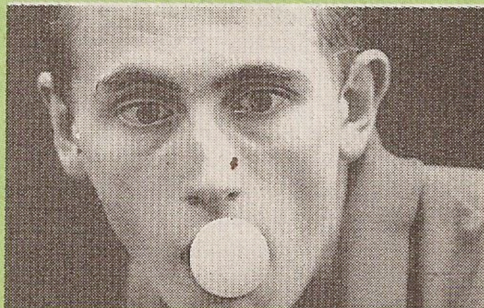
Te je že kdaj zamikalo, da bi v nahrbtnik zmetal nekaj nepotrebnih stvari, vzel v roke zemljevid in se odpravil pustolovščinam naproti? Te pritegnejo eksotični, nenavadni kraji, si želiš razburljivih dogodivščin, ali pa...? Reši tale test in videl boš, kako je s tvojo avanturistično žilico.

1. Nekega jutra skozi okno zagledaš tega moškega v halji. Na kaj pomisliš? Da:
a) Meri ribnik
b) Se mu meša, ker tako zgodaj lovi ribe
c) Preganja sosedove race s svojega ribnika

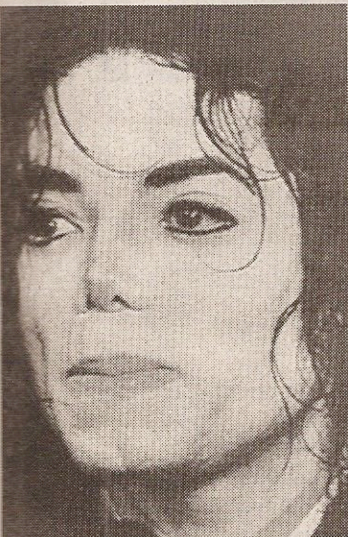
2. Na žuru je polno dobrih tipov oziroma tipkinj. Kaj narediš, da pritegneš pogled svoje simpatije?
a) nerodno ti je, zato se usedeš v kot in zreš v prazno
b) začneš pripovedovati najbolj trapaste stvari, samo da pritegneš pozornost
c) stopiš k simpatiji in ji rečeš: "A greva mal na zrak?"

3. Pod to sliko bi zapisal:

a) Pingpong match s Frelihovo.
b) Z užitkom sem pogoltnil že tri.
c) Kdor preveč govori, svoje dobi!

mega-show z naslovom Face-lift, v katerem bodo pred publiko izvedli lifting Madonnine zadnjice in javno molili; december 2042: v prepiru z njenimi plesalci jo doleti smrt. Posmrtni ostanki v Gaultierovem kostumu bodo na ogled v steklenem mavzoleju.

Michaela Jacksona (34) preganja preteklost na prav poseben način. V novi reklami za **Pepsi** bi moral peti v duetu s samim seboj, ko je še kot otrok v nekem filmu pel svoj hit I'll be there . Problem: razlika med nićkolikokrat lepotno operiranim in pobeljenim Jacksonom in njegovim bivšim jazom bi bila preveč očitna. In rešitev: en belski deček z afro čupo bo odigral mladega

Michael v mladih letih

Michaela, pa ne bo nihče prišel na kakšne čudne misli. Pa še ena anekdota o tem lepotcu nam je prišla na ušesa: Pred kratkim stopi dobro zamaskirani Michael Jackson v neko knjigarno v Los Angelesu. Najprej vzame v roko Pustolovščine Toma Sawyerja. In malo lista. Potem knjigo odloži. Vzame v roko Guinessovo knjigo rekordov. Spet malo polista. In odloži. Končno stopi do prodajalca, malce odmakne masko in zašepeta: "A imate Sex od Madonne?"

Južnoameriška turneja skupine **Guns N' Roses** je ena sama velika katastrofa - najprej zemeljski plazovi, potem besni nalivi, ljudski upori... V Buenos Airesu pa se je neka njihova

šestnajstletna oboževalka pred očmi svojega očeta ustrelila, ker ji ni dovolil na koncert. Nato se je ustrelil še obupani oče.

Raju Manta (10), čistilec čevljev iz Katmanduja v Nepalu, je cele dneve opazoval priprave na snemanje 30-milijonskega spektakla **Bernarda Bertoluccija** **Little Lama** v sosednji vasi. Režiserju Zadnjega kitajskega cesarja je pravzaprav hotel samo očistiti čevlje - dobil pa je glavno vlogo. Bertolucci je opazil domačinove velike rjave oči, naredil nekaj poskusnih posnetkov in bil navdušen. Raja so postrigli, oblekli in zdaj sedi za mizo skupaj z ameriškim zvezdnikom **Keanu Reevesom** (My Private Idaho), njegova dvanajstglava družina pa se bo lahko v kratkem preselila iz šotora v stanovanje.

4. Kaj bi storil, če bi na cesti srečal bantu črnca?
a) Rečeš mu:"Hej, zumbo, kakšno je kaj vreme pri vas?"
b) Ko gre mimo, buljiš vanj v enormnih količinah in rečeš prijatelju: "Ej, a si ga vidu?"
c) Sploh ga ne opaziš, ker si zatopljen v pločnik.

5. Ful bi užival, če bi lahko:
a) Potoval po Sloveniji z avtoštopom.
b) Šel na koncert Slakov
c) Tekmoval za Camel Trophy pri vožnji skozi puščavo

6. Kadar je prijatelj slabe volje, ga potolažiš tako, da:
a) Ga povabiš v kino.
b) Mu rečeš, da je res dolgočasen, kadar je slabe volje.
c) Pripelješ gajbo piva, povabiš frende in narediš žur.

Rezultati:

vprašanje	a	b	c
1.	2	0	4
2.	0	2	4
3.	0	4	2
4.	4	2	0
5.	2	4	0
6.	2	0	4

Od 0 do 8 točk: Najbolj ti paše biti na toplem in varnem ter uživati v lepoti navad in ustaljenosti domače okolice. Ob nenavadnih posegih drugih ljudi ali dejanj v tvoje življenje se zmedeš, počutiš se ogroženega. Malo se sprosti, saj ti nihče nič noče! Dopusti, da ti včasih nenačrtovane in neobičajne stvari polepšajo dan ter ga naredijo nenavadnega. Boš videl, kako boš z malimi dejanji presenetil okolico, ki je nad tvojo puščobnostjo že čisto obupala.

Od 8 do 16 točk: Vsake toliko časa te popade kakšna nora misel o potovanju na neznan planet, o srečanju z domnevno izumrlim plemenom ali o spustu s čolnom po brzicah. Vendar pa se hitro postaviš na realna tla in ugotoviš, da so tvoje avanturistične ambicije preveč odtrgane, da bi bile uresničljive. Tvoj problem je, da cvikaš. Bolje bo, da se za začetek prepustiš kakšni manj tvegani avanturi v domačem okolju. Od

16 do 24 točk: Hej, malo se umiri, da ne boš iz svojih avanturističnih nagibov naredil kakšne oslarije. Folk okoli tebe je že čisto živčen, ker nikoli ne ve za tvoj naslednji korak. Brezglavo divjanje od ene do druge nore ideje ne poteši tvoje radovednosti. Si pravi pustolovec! Zanima te prav vsaka bedarija, ampak zate bo bolje, da se vržeš v stvar, ki te res zanima. Le tako boš namreč doživel mega avanturo.

KAKO OSVAJAJO SLOVENCI?

Vsi si želimo ljubezni, topline, zaupanja, toda ne gre s komerkoli. Poiskati je treba pravega človeka in ko ga zagledaš, je treba ukrepati. Znane Slovenke so nam povedale, da ne osvajajo, da tipi pridejo sami, da pecajo oni. O.K. Pa smo šli vprašat Slovence, kako je s tem. Kako usmeriti pozornost nase. Kako pri ženski vzbuditi zanimanje, kako jo osvojiti.

Aleš Klinar, glasbenik (Agropop)

Po horoskopu sem strelec, kar pomeni, da sem hitropotezen človek. Če me nekaj privlači, lahko je to tudi enostransko, zelo hitro ukrepam. Nič ne razmišljam, ampak takoj planem. Punca je lahko v družbi ali celo s fantom, pa mi je vseeno. To ne pomeni, da bi z vsako, ki mi je všeč, rad navezal kakšne divje stike, da bi z vsako rad kaj počel. Če mi je nekaj všeč, naredim vse, da bi prišel do tega. Hedonističen tip sem. Mislim, da je za odnos dveh ljudi bistveno, da prebiješ energijo, ki kroži okrog vsakega človeka, da se združiš. Če pa pride do negativnih odnosov, konfliktov energij, lahko noč. Pa konec. Moj pristop je: Ulovit. To mi je dovolj. Da vidim, da sem jo dobil. Tudi če potem ona hoče, ni nujno, da grem naprej. Punca mi pade v oči, ni nujno, da zaradi zunanjosti, lahko je način govora, premikanja, ki me pritegne. Potem ocenim položaj, kako naj bi se vedel. Jasno, velikokrat zajebem. Potem pa zaplavam v nevarne vode. Grem k njej, stresam šale, ki so včasih lahko krute. Ne začnem s klasičnim programom kot drugi. Zame je to na začetku vse bolj prijateljsko, ne nastopim kot pav. Če to sprejme, če odgovori, je to začetek nečesa. Ker se toliko šalim, ženske potem ne vedo, kdaj mislim resno, kar me dostikrat tepe po glavi. Drugače sem romantična duša in če od stalnega partnerja tega ne dobim nazaj, postanejo moja čustva nekontrolirana. Zdi se mi, da ljubezen vse bolj umira. Vse se vrti samo še okrog denarja. So pa ljudje zelo osamljeni in si želijo romantičnih stikov, ampak zaradi načina življenja ne pride do tega. In v glavnem ljudje to tajijo.

Aleš Klinar

Zvezdan Martič, novinar

Ljubezen je preresna stvar, da bi se je lotil načrtno. Zadnjo punco mi je pecal prijatelj. On jo je pecal, jaz pa "zapecal". Prišel je k meni: "Ti, greva pecat, v tistem lokalu so ene fine punce..." In sva šla. Potem se je, ne vem na čigavo srečo, vse drugače izteklo. Ko sem zaljubljen, nosim punci rože, ne spim, dobivam čir na želodcu, saj veš, kakšne neumnosti vse počnemo zaljubljeni moški. Celo tepel sem se enkrat. Nekdo je na silo poljubil mojo ljubezen. In sem ga udaril. Na koncu sem bil jaz kregan, ker sem ga pretepel. Včasih mi ljubezen da neko dodatno energijo. Takrat delam ogromno, veliko več kot ponavadi. Lahko pa je tudi obratno. Sem tako zaljubljen, da ne morem narediti nič. Takrat nisem tako tečen, tako utrujen kot sicer, celo ljudi, ki jih ne maram, lažje prenašam. Ko sem zaljubljen v punco, ki me ne mara, se začnem cinično obnašati. Delam se bolj cool kot sem. Čeprav to ni sramotno, se skrijem za to odbojnost. Pecati mi pomeni vzpostaviti stik z očmi. Govori lahko vsak, vse pa se pove z očmi. Punci s pogledom povem, da mi je všeč. In ona mi s svojim odgovori: Nehaj zijati ali tvoj pogled mi je prijeten. Pri tem je seveda treba znati gledati, ne moreš se postaviti nekam in buljiti. Ko v njenih očeh vidim, da si želi, jo vprašam, če ima kaj časa zvečer. Zvečer greva potem kaj spit, kam na večerjo, še bolje na kakšno prireditev ali tenis... Potem pa...

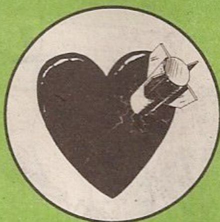
Jos Zalokar

To sem pa že popolnoma pozabil. Star sem že krepko čez štirideset let in sem začel razmišljati o čisto drugih stvareh - o koncu življenja ipd.... Včasih je bilo, jasno, drugače. So se ženske lepile name kot muhe na med. Rojen sem bil v času, ko so Beatli udarili ven in sem bil "otrok cvetja". Takrat je bilo vse drugače, bili smo friki, otroci cvetja. Nobeni formalizmi niso bili potrebni, enostavno si vpadel k punci in si se zmenil. Danes pa sem star, plešast, jezik mi sicer teče, a vseeno. Naj sedem k dvajsetletnici, kaj rečem in pokasiram klofuto? Se mi ne splača.

Jos Zalokar

Jelko Kacin, politik

Kako se osvaja ženske? Z neverbalno komunikacijo. Z očmi in podobno. Se ne zgodi, da punca tega ne bi opazila. Tako je stvar opravljena.

Romantična zgodba

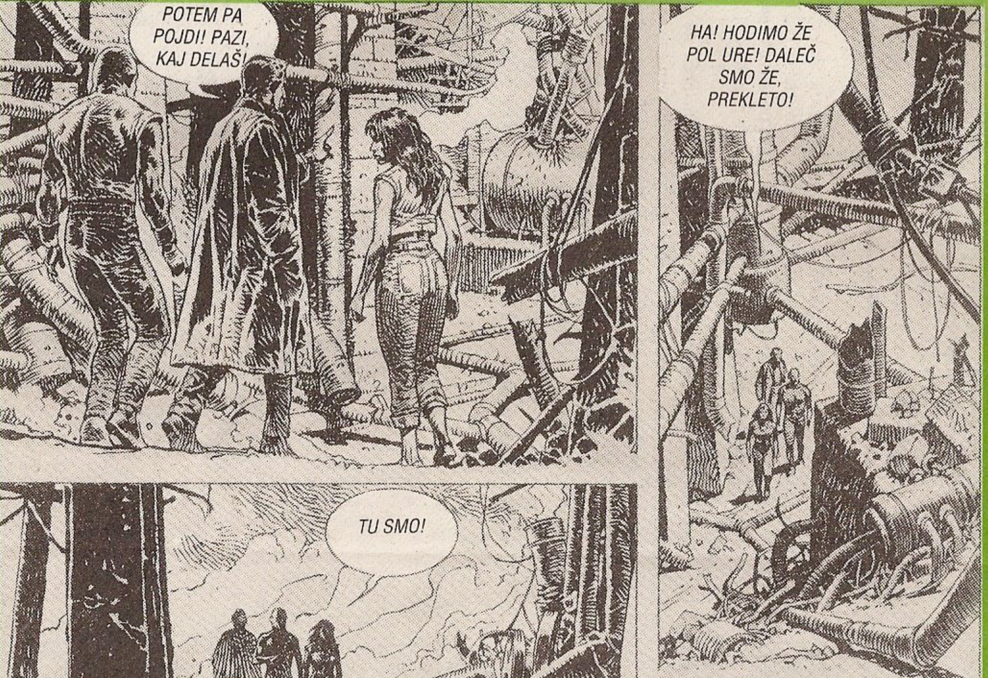
Snežilo je. Na videz je bil to čisto navaden zimski dan. Veter se je poigraval z drobnimi snežinkami, ki so tiho priplesavale na že pobeljeno površje. Vršički dreves so se pričeli rahlo upogibati pod težo nakopičenega snega. Temni oblaki so se počasi pomikali dalje, kdo ve kam.
Toda v tišino zamolkle pokrajine so odmevali glasni poki in pod oblaki so pršile iskre različnih barv. Bil je dan zdravic, želja, upanja in hrepenenja. Odpirale so se steklenice šampanjca, ljudje so se prešerno objemali in se veselili.
Novoletni dan. Dan, ko ga je spoznala. Ne, ni je telesno privlačil, takrat ne, toda nekaj je bilo na njem, česar ni opazila pri nobenem moškem. Sedel je s cigareto v roki in se smehljal. Kratki, svetli lasje, pristriženi v modno pričesko, ustnice rahlo priprte. Velike modre oči so sijale in nemirno begale po sobi. Opazovala ga je, ko je govoril, se smejal, poslušal in zdelo se ji je, da je vse samo igra. Kot da ne prihaja iz njega. Z ničemer ni pokazal, kaj je v resnici znotraj njega. Na videz je bil rojen v tej množici plehkosti in hinavščine. Toda nekaj je bilo na njem, kar ji je govorilo, da je drugačen. Popolnoma drugačen.
Nič se ni zgodilo. Matjaž jo je objemal, poljubljal, plesal z njo, ampak nič več ni bilo tako kot prej. On je bil že v njej.
Srečevala sta se pogosto. Vedno, kadar je šla z Matjažem ven. Kajti rad je zahajal v tisto družbo. Ko sta spregovorila prve besede, je vedela, da je imela prav. Res je bil drugačen. Naraven, nenavaden, sproščen, preprost, nerazumljiv, simpatičen, dolgočasen... Vse naenkrat. Težko ga je bilo spoznati, kajti vseskozi se je spreminjal. Nemogoče je bilo pri njem karkoli predvideti. V določenem trenutku je zavladala med njima popolna spojitev, toda že naslednji hip je poleg nje govoril neznanec. Počasi se je med njima razvilo prijateljstvo. Enostavno sta se razumela. Sploh ni bilo pomembno, o čem sta govorila. Nenadoma, ko so sedeli skupaj, je začutila pripadnost ne le Matjažu, ampak tudi Tadeju. Ne le prijateljstvo, nekaj več je bilo med njima. Že takrat, čeprav se tega ni zavedala.
Na začetku njunega poznanstva in prijateljstva je bil Matjaž prvi in edini. Potem so se misli nanj in srečanja z njim vedno bolj umikala Tadeju. Vedno več je bilo dogodkov, ki sta jih doživela skupaj. Skupaj sta hodila v diskoteke, lokale, skupaj plesala, se pogovarjala in prijateljska vez med njima je bila vedno bolj trdna.
In potem nenadoma... Ni vedela kako, zakaj, sta prvič spregovorila o odnosu med njima. O prijateljstvu. Pogovor je bil poln namigov in dvomov. Tu se je začelo. Ne, ni se razvila strast, nista se zavedla ljubezni. Le želja se je pričela prebujati. Oglašati misel... Morda... Nekega dne... In kasneje, ob dotiku, vznemirjenost. In ves čas tista napetost.
Šele ko so se sprli, je spoznala, da je to to. Nikoli ni pogrešala razbite družbe, le srečanja s Tadejem. Potem ji jih je Matjaž prepovedal. Ne le zaradi prepirov v družbi, pač pa tudi zaradi ljubosumja, ki je postajalo vse bolj očitno. Toda bila je že pregloboko. Ni mogla izgubiti Matjaža, toda tudi vznemirjenja v sebi ni mogla ukrotiti. Še naprej se je videvala s Tadejem. Skrivaj.
Ko jo je tistega dne vprašal, če gre z njim v Zagreb, je le prikimala. Bil je nor. Skupaj sta preživela dva dneva, polna norosti, smeha in zabave. Nič več kot samo prijatelja. Kot ljubimca. Najprej je vse skupaj izgledalo kot avantura. Ni bila zaljubljena, ni si želela ljubezni, vsaj mislila je tako.
Videvala sta se pogosto in vedno odhajala proč. Daleč stran od resničnosti. Zgradila sta si svoj svet. Svet brez problemov, bolečin, skrbi, brez misli na jutri, brez neprijetnih spominov. Svet ljubezni, smeha, zabave, seksa, svet norih majhnih in velikih avantur.
Že prvič ji je bilo v postelji z njim bolje kot z Matjažem. Ne zgolj zaradi seksa. Tadej je bil tako zelo moški. V njej je zbudil ogenj, ki je že dolgo prikrito tlel. Zanj je želela nositi črno perilo, nogavice na pas, seksi obleke, visoke pete. Želela se mu je podrejati, izpolnjevati njegove

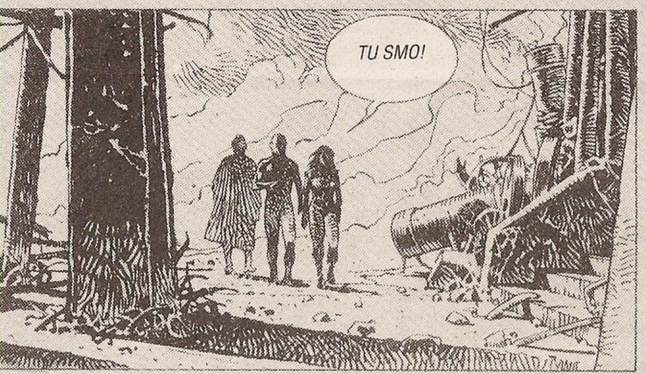

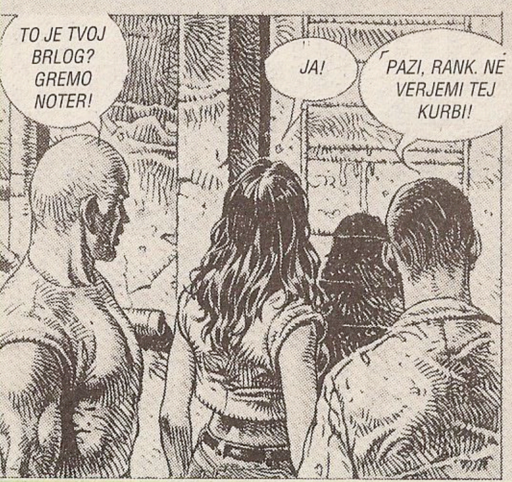
skrite želje. Preden je vstopila v ta novi svet, je bila čisto navadna dvajsetletnica. Sedaj pa je bila ženska. Prava ženska. Ta ženskost je v njej zbudila občutek neizmerne moči. Rada ga je presenečala. In izzivala. Sredi restavracije ga je božala pod mizo, se slačila v avtu, mu plesala... Čeprav je igro ves čas vodil on. Bil je nežen, aroganten, grob, ljubeč, ranljiv, nesramen...
Enkrat jo je na pol golo peljal v disko in pustil tam. Sprehajala se je od enega moškega do drugega, se pogovarjala z njimi, kadila, plesala in čakala, da pride ponjo. Uživala je v svoji moči nad vsemi temi tipi, ki so požeľjivo gledali in se slinili ob njej. Potem je prišel, jo vznemirjeno potegnil za sabo in dal dol v temni sosednji ulici.
Čisto počasi in neopazno se je nedolžno spogledovanje, ki naj bi se končalo s kratkotrajno avanturo, pričelo razvijati v ljubezen. Grabila sta ure, minute. Ob vsaki ločitvi ji je bilo neprijetno. Počutila se je tako prazno. Ničesar ni bilo pred njo. Vrnitev v resnični svet.
Matjaž je bil ves čas tu. Rada ga je imela. Zelo. Niti pomislila ni, da bi ga pustila. In še vedno je verjela, da je Tadej le igra, ki jo trenutno potrebuje. Da lahko prekine razmerje z njim kadarkoli.
Uživala je v napetosti, v kateri jo je ves čas držal. Nikoli ni vedela, kaj bo storil. Včasih so bili njuni sestanki povsem navadni. Kosilo, večerja, pogovor. Včasih je bil nežen, prijeten, včasih otročji, naiven in se je ves prepustil njej. Včasih grob in nesramen. Spravil jo je v smeh, jok, histerijo, jo poniževal, jo oboževal. Znal je doseči, da je z njim naredila karkoli. Ogromno škandalov, ogromno ljubezni, ogromno zabave.
Enkrat jo je peljal v nočni lokal, sedel k njej in jo dražil. Pokazal ji je tipa, ji rekel, naj se ljubi z njim in izginil. Ostala je tam in razmišljala, kaj naj stori. Se nasmehnila, vstala in negotovo stopila k neznancu. Bojazen je bila odveč. Kajti bila je privlačna. In seksi. Samo dotaknila se ga je in že jo je slačil s pogledom. Odpeljala ga je v sobo, ga dala dol in se ga znebila. Se uredila in vrnila v lokal.
Sedel je tam, lep kot še nikoli. On, njen moški, njen ljubimec, njen bog. Počasi se mu je približala in se prisesala na njegove ustnice. Smehljal se je, medtem ko je govorila o vseh podrobnostih, ki jih je storila. Opazoval je njene temne lepe oči, polne, vabljive ustnice. Svojo žensko, svojo sužnjo, svojo boginjo. Ko je končala, je zamahnil z roko in udaril. Udarjal je po lepem obrazu, po katerem so se vsule solze. Potem jo je pobožal, prijel za roko in odpeljal v posteljo.
In nenadoma je spoznala, da to ni več samo igra. Ni se mogla več pretvarjati, si lagati in si zapirati oči pred resnico. Bila je nora nanj. Pogrešala ga je vsak trenutek, ko ga ni bilo, nestrpno čakala, da jo pokliče.
In hkrati ljubila Matjaža. Matjaž je bil ljubeč, prijazen, razumevajoč, nasmejan... Enostavno popoln. Pri njem je našla varnost in nekakšno notranjo spokojnost. Ob njem je bila srečna. Mirna. Veliko sta se pogovarjala, se smejala in poljubljala. Njuna ljubezen je bila tako čista. Tadej pa je bil nor. In neprestano tveganje. Znal je biti gospodar, otrok, zloben, ljubeč. Znal jo je ljubiti, sovražiti, povsem prezreti. Vedela je, da ga na trenutke na smrt ljubi, spet drugič sovraži. Enostavno ni več vedela, kaj storiti. Končati s Tadejem? Končati z Matjažem? Ostati z obema? Kako? Kdo ji pomeni več? Kako naj se odloči za enega, ko ne more brez obeh? Ne more živeti brez Matjaža, ne more brez Tadeja. Tudi slaba vest se je začela oglašati v njej. Vedno teže ji je bilo lagati in se sprenevedati. Ko vsaj ne bi bila tako zelo različna... Razum je že slutil odgovor, toda ni ga hotela slišati.
Potisnila je nemir vstran in živela dalje. A ni šlo dolgo. Razdvojenost v njej je bila prevelika. Zagnusila se je sama sebi, zasovražila svet, ljubezen, seks. Nobenemu ni mogla več pogledati v oči, pred obema se je počutila krivo in umazano. Ni ji bilo do smeha, zabave. Ni se mogla odločiti za Matjaža in ni se mogla odločiti za Tadeja. Ko ni mogla več prenašati obupa v sebi, jima je napisala pismi, v katerih se je poslovila in odšla. Daleč proč od dvojnega življenja, ki ga je živela z njima. Daleč, kjer naj bi pregnala misel nanju, zaživela na novo.

Klavdija

NE, POČAKAJ! BOM JAZ... NOŽ JE MANJ HRUPEN!
NE!
PROSIM, NE! DOBILA STA KAPSULE... IN MENE... ZELO SEM DOBRA, BOŠ VIDEL... NAREDILA BOM VSE, KAR HOČETA!
A RES?...
PA KAKO TI PADE NA PAMET, DA BI ME LAHKO ZANIMALA ENA NAVADNA KURBA?
HI - HI - HI - HI...
NE VEM... TI NISEM VŠEČ?
PRAVIŠ, DA SI DOBRA, KAJ? PRAV, POKAŽI MI, PSICA... AMPAK BREZ TRIKOV!...
AH, TAKO... DOBRO JE... TAKO, TAKO... RES SI DOBRA... MMHHHH! AH! AH... AH...
33
MMHHH! AH!..
AH... AH... AHH!
H... H... HH!..
OPRAVI Z NJO, RANK! POZNO JE!
LEPO GLAVICO IMA... IN OSTALO! MOGOČE BI NAM PRIŠLA PRAV V CENTRU!
DOVOLJ!
SCHAF
NE... ZAKAJ BI ME UBILA? BILA SEM DOBRA... RECI, DA SEM BILA!
BODI MIRNA! NE MIGAJ!
Č-ČAKAJ... PROSIM! KAPSULE... ŠE JIH IMAM... DALA TI JIH BOM... VSE!
KAPSULE? TO ME PA ŽE BOLJ ZANIMA... KJE JIH IMAŠ?
HMMM...
PRI MENI! NI DALEČ!
34

POTEM PA POJDI! PAZI, KAJ DELAŠ!
HA! HODIMO ŽE POL URE! DALEČ SMO ŽE, PREKLETO!

TU SMO!

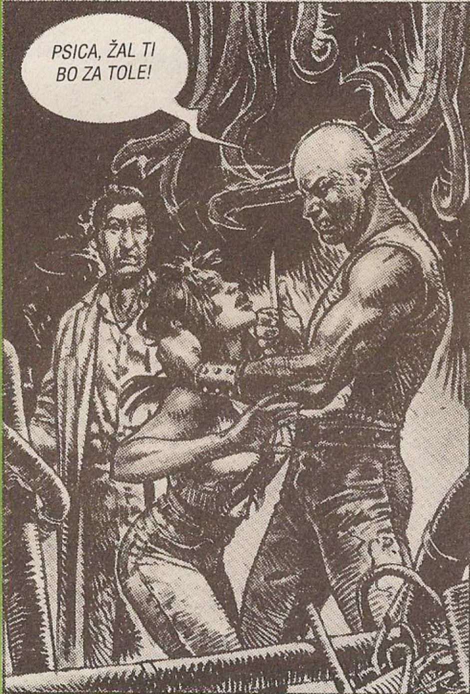

TO JE TVOJ BRLOG? GREMO NOTER!
JA!
PAZI, RANK. NE VERJEMI TEJ KURBI!

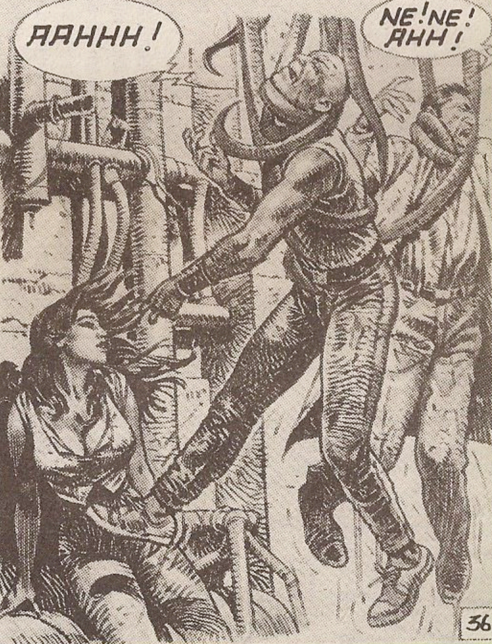

KAJ ZDAJ ČAKAŠ? ODPRI VRATA!

CHASTAR! CHASTAR! NA POMOČ!
KAJ?
CHASTAR!

KAJ TO POMENI? KDO JE CHASTAR? TU NI NIKOGAR!
OH, NE!
MISLI, DA SVA IDIOTA! TO JE SAMO FINTA!

OPRAVI Z NJO, RANK! SAMO ČAS ZAPRAVLJAVA!

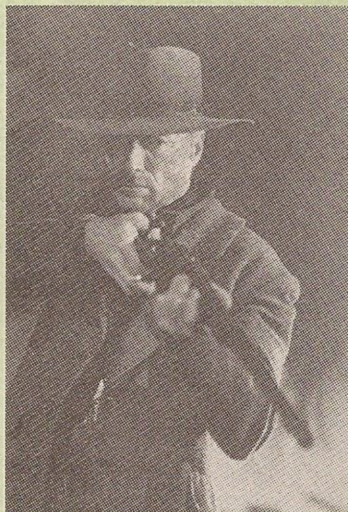

PSICA, ŽAL TI BO ZA TOLE!

AAHHH!
NE! NE! AHH!

CLINT EASTWOOD

S svojim novim filmom je spet pritegnil pozornost. Oživil je žanr. za katerega smo se bali, da je že pokopan. Pred vami je zgodba o človeku, ki se je globoko zasidral v ameriško filmsko umetnost, in njegovem zadnjem filmu Unforgiven.

Clint Eastwood v filmu Unforgiven

Po vrsti tako različnih filmov, kot so Bird (hommage legendarnemu altsaksofonistu Charlieju Parkerju), Pink Cadillac in White Hunter, Black Heart, je, da bi zmešnjava bila še bolj nepregledna, dodal še film Unforgiven. Film globoko premišljuje o starosti, pogumu, nasilju in pravičnosti, lahko bi ga celo opredelili kot filozofsko delo o pokvarjenemu in umazanemu Divjemu zahodu. To poduhovljenost dokazuje tudi dejstvo, da je minilo že sedem let, odkar se je Eastwood vsedel na svojega konja in zadnjič galopiral po neraziskanih prostranstvih zemlje kmetov, Indijancev in revolverašev. Clint je odkupil scenarij od Davida Peoplesa že pred leti, posnel pa ga je šele zdaj. Pravi, da sta morala dozoreti tako on sam kot scenarij. Pri izbiri scenarijev se namreč ne ozira na žanr, temveč samo na zgodbo. S tem dokazuje, da je vestern izredno ploden in radodaren žanr, v katerem se Clint počuti kot riba v vodi. Nedvomno zaradi tega, ker je z njim začel svojo kariero. Že od samega začetka je Clint razširjal obzorja vesterna. Tradicionalnega heroja tipa John Wayne ali Garry Cooper je spremenil v besnega, nenasitnega, hladnokrvnega in na nek način tudi pravičnega lovca na glave. V svojem najnovejšemu izdelku uprizarja znamenitega revolveraša, ex-alkoholika in morilca, ki se je sčasoma postaral in se upokojil. Ustvaril si je družino, dva otroka in se preživljal na prašičji farmi daleč od nekdanjega sveta, kjer se oblast utrjuje z nasiljem in denarjem. Kmalu po smrti njegove žene ga obišče mladi Schofield Kid (Jaimz Woolvett), ki mu ponudi plačilo, če bi sodeloval pri uboju dveh kavbojev, ki sta iznakazila prostitutko. Kri mu zavre, pritisk se mu zviša in prime ga srat. Po šestnajstih letih počitka Munny zajaše še enkrat. Eastwooda je v scenariju fascinirala predvsem moralna dilema meje med dobrim in slabim, ki ni nikoli natančno določena. V filmu je prikazano nasilje, ki prizadane tako storilca kot mučenca. Krivci se bodo morali z zločinom soočati ne samo v svojih dušah, ampak tudi pred sodiščem. Zanimivo je, da nagrade ne ponuja Zakon, temveč kolegice omenjene prostitutke. Torej je ta film nekakšen obračun med zlikovci. Munny sam je tudi zelo kompleksna oseba. Sanja o tem, kako dobra duša je, čeprav globoko v sebi ve, da je baraba. Film je posvečen režiserjema Sergiu Leoneju in Donu Sieglu. S prvim se je Eastwood prebil na veliko platno. Njun prvi film je bil For A Fist Full Of Dollars, sledila sta mu For A Few More Dollars in The Good, The Bad And The Ugly. Z drugim pa sta ustvarila lik make my day inšpektorja Harryja. Eastwood je v teh filmih vedno uprizarjal tough guya, ki se je ravnal po logiki "klin se izbija s klinom" in v njih pobijal kupčke kriminalcev (Schwarzenegger pobija kupe). Vendar je s svojo karizmo in avtoriteto, ki jo je izžareval na velikem platnu, vedno naredil dobre in ne debilnih akcijskih filmov. Mnogi so iz njega hoteli narediti naslednika Johna Wayna, a je Eastwood ta naslov odločno zavrnil. Zase pravi, da je bil outsider in nikoli zgleden fant v službi Zakona, ker je tega vedno kršil v korist nedolžnih žrtev.

Poleg Eastwooda v filmu igra tudi znameniti Gene Hackman, čigar kariera je, kljub dejstvu, da je pred kratkim igral v Company Buisness in Class Action, že v zatonu, in mu je vloga v tem filmu prišla prav. Potem je tu še Morgan Freeman, katerega smo videli skupaj z Kevinom Costnerjem v Robinu Hoodu, Princu Tatov. Preden končam, moram omeniti, da je Unforgiven dobil izredno veliko pohval in prejel najvišja priznanja na različnih festivalih, kot naprimer od mednarodnega združenja filmskih kritikov za najboljši film, najboljšo režijo (Clint Eastwood), najboljši scenarij (David-Webb Peoples) in najboljšo stransko vlogo (Gene Hackman), tako da je resen kandidat za letošnje oskarje.

Dražen

THE LAST OF THE MOHICANS

Po petih stoletij zablod in nevednosti resnica o Indijancih počasi prihaja na dan. Zato lahko trdim, da ta film ni zadnji v sagi o rdečekožcih, ki se je začela s Costnerjevim Dances With The Wolwes. Je pa vsekakor fenomenalni spektakel, ki si ga je treba obvezno ogledati.

Ta romantično-pustolovski film je posnet po romanu Jamesa Fenimore Cooperja, ki je bil že večkrat uprizorjen, in sicer: leta 1936 ga je zrežiral George B. Seitz , George Sherman leta 1947 in nazadnje je leta 1977 sledila še televizijska priredba knjige. Michael Mann se je še najbolj oprl na verzijo iz leta 1936.

Če upoštevamo, da nobena od dosedanjih verzij ni dosegla zaželenega uspeha, lahko rečemo, da je to kar pogumna poteza Michaela Manna, ki je v film vložil ogromno vsoto svojega kapitala. Moral je poseči v zgodbo. Izvedel je dve bistveni spremembi. Sesul je delitev na dobre in častivredne belce in premetene ter divje Indijance in se osredotočil na očeta in sina, ki se prebijata in hkrati ustvarjata zgodovino. Izbira je bila bistra, film je torej zadetek v črno.

Scenarij je zelo nabit in okrepljen z najrazličnejšmi dokumentacijami. Režiser se poigrava z našim krvnim pritiskom ter srcem, ki močno tolče vseh 120 minut. Režiserjevi domisleki s kamero in prizori neopisljive lepote pospešujejo dogajanje na platnu. Mann se je poglobil v značaje svojih junakov, z namenom, da utrdi zgodbo. Daniel Day-Lewis, ki v filmu igra glavno vlogo, dobi nepričakovano velik pomen. Dobro prenese breme središčne vloge in je enostavno fantastičen. Prodre v globino lika in vanj vnese žar in toplino. Daniel je leta 1989 že prejel oskarja za vlogo hendikepiranca v filmu My Left Foot. V The Last Of The Mohicans pa je dal od sebe res vse. Celih osem mesecev, kolikor je trajalo snemanje, se je sprehajal s šestkilogramsko puško na hrbtu, kjer prisotnost orožja ni bila zaželena, je uporabljal enako težko železno palico. Stvari so dosegle svoj vrhunec, ko je na božično praznovanje prišel s puško na hrbtu. Poleg tega je sledila še izčrpna telesna priprava ter proučevanje značilnih indijanskih potez. Naučil se je brati sledi živali in je šel tako daleč, da se je posvetil učenju izvirnega indijanskega jezika. Zrušil se je do svojih temeljev in si postavil nove, vse z namenom, da postane pravi Mohikanec. To mu je tudi uspelo.

Poleg Daniela Lewisa lahko občudujemo še prelepo Madeleine Stowe, za katero je to prvi film, v katerem aktivno sodeluje. Reči hočem, da je do zdaj na račun svojega prikupnega zunanjega videza bila uporabljana le kot kos pohištva (Revenge, The Two Jakes). Michael Mann je uvidel, da se v njej skriva velik potencial ter ji ponudil vlogo, s katero jo je osrečil.

The Last Of The Mohicans je Mannov četrti celovečerni film, občinstvu pa je znan po nanizankah Miami Vice in Crime Story. Rad ima stvarne in resnične igralce. Zaradi tega je tudi v nanizanki Crime Story ponudil glavno vlogo Dennisu Farini, ki je bil tudi v resničnem življenju policaj. Nor je na hitre avtomobile, astronomijo in pisatelja Jamesa Joycea. V svoj zadnji film je vložil svoje celotno premoženje in hkrati opravil nalogo režiserja, glavnega producenta in scenarista. Film je posnel z željo, da pokaže na krivico, ki je bila storjena Indijancem, zaničevanje njihovega duha, uničenje in omalovaževanje njihove kulture in kolonialno idelogijo, ki je bila skrita tako dolgo časa.

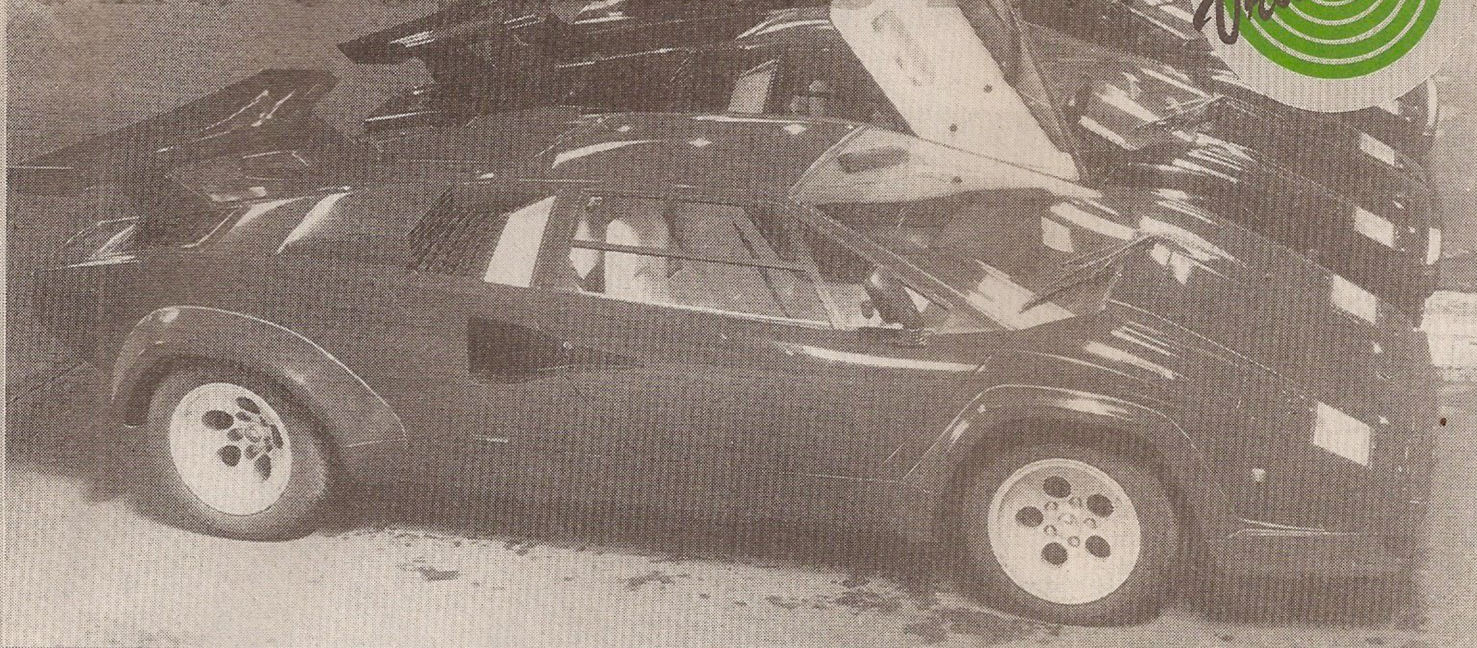
Dražen

Glavna junaka Daniel Day-Lewis in Madeleine Stowe

JESUS CHRIST!!!

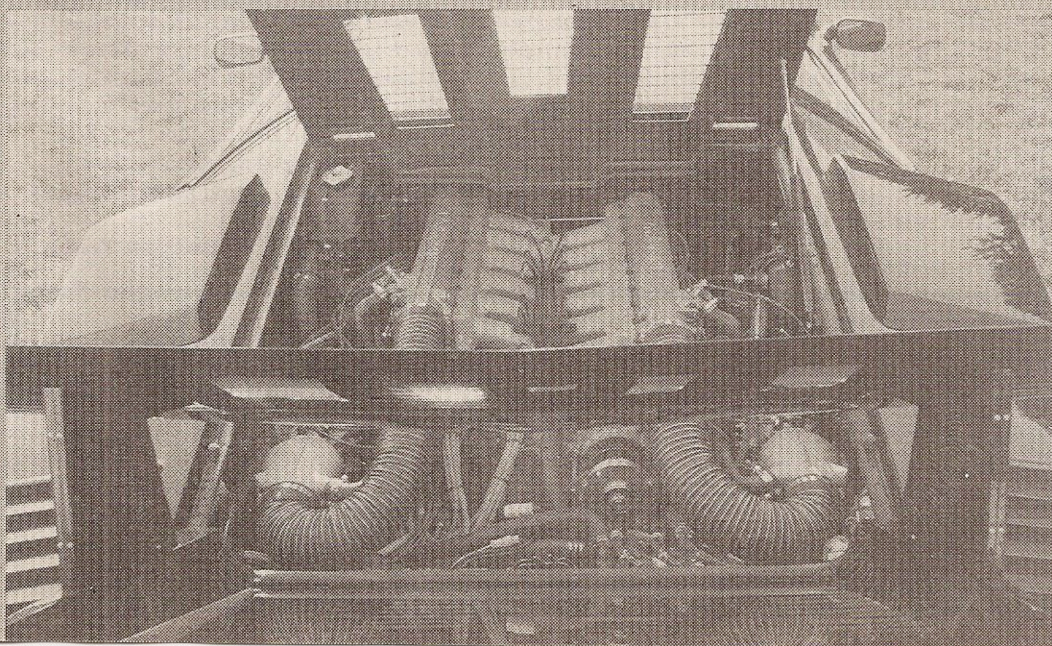

Nekaj se je vreme hotelo pogreti, kajne? Sploh ni bil tak mraz en cajt, kajne? Aha, aha, pa zvončki, pa teloh, pa trobentice, eni so se že začeli pripravljati na pomladansko puljenje vsega, kar raste. Drugi so začeli hitro kupovat tazadnjo, tanajboljfriško, tathebest, kako bi rekel, garderobo za bližajočo se pomlad. Tisti, ta najbolj alter, pa so dobili težke rajzenfibre v rit in so že začeli skupaj krpati svoje makine po garažah, da se bodo lahko na pomlad prikotalile na mili sonček in naredile BROUUUM-MM! Ne čakaj na maj, je rekla ena krasna punca pred davnimi leti in od takrat se vsi ta glavni frajerji ravnajo po njenih besedah. Jaz sem si nov avto kupil že AVGUSTA, orkodijo, da bo do pomladi ja že pripravljen. Za prvega maja vam pripravljam en mega srprajz, ampak o tem enkrat aprila, prav? V glavnem, kaj jaz sploh nakladam? Aja, o avtomobilih, ja.

Mislim, nekaj me je razkurilo in bi rad spet stresel svoj žolč na vas. Mislim, kakšen drek! Saj veste tiste fore o lamborghini Countach replikah, ki jih delajo iz VW hroščev? No, saj so luštkani avtomobilčki, ampak če delaš repliko, pomeni, da delaš avto, ki je na las podoben originalu, jasno? No, zadnjič sem pa na Bledu videl eno skrpucalo, z meter visokim zadkom, pol prevelikimi valjarji, oblike, ki je bila just about jedva za Countacha in povrhu še na Crvena Zastava trula višnja pobarvano. Ma, sranje na kubik, vam povem. Total junk. In da ne bi bilo dovolj, taki avti so celo iskani in cenjeni. Ma, fuck off.

Poglejte si te fotke, a ni to krasen avto, mislim, gate trga, odpič totalka, franže dela iz živcev, He-man kar sam poč, ko ga zagledaš, kar fuzla se ti, no. Zadnji krik geometrije. To je nekaj, ne pa tiste plastične replike. V bistvu avto ni nič posebnega glede na to, kaj ponuja konkurenca za jako nižje cene, ampak moraš priznat, po 22 letih je še vedno šokanten. Že samo tehnični podatki so dovolj, da ti pumpa za kri crkne. 12 cilindrov, 48 ventilov, 5,2 litra, 455 konjev, 293 km/h, da ne naštevam (ker več tudi ne vem). Ni švoh, če računaš, da ga je naredila fabrika, ki slovi po svojih famoznih motokultivatorjih. Kar poglej kakega ateja, kako se po svojem vinogradu vozi s svojim lamborghinijem! Mater, rokče ko mitraljez! Vedno me je srce stisnilo, kadar sem videl tak prizor in pomislil, kaj bi bilo, če bi v tisti motokultivator vgradil Countachov motor. Tud to so že naredili, ampak jaz sem pozabil, kako se zverina imenuje, vem samo, da je taka kot en tank in da leti 220. Pri Lamborghiniju nikol ne veš. Pri odtrgancih, ki vozijo te avte, pa še manj. Se vidmo čez dva tedna. Do takrat si bom že izmislil kako novo mrcino za vas. Recimo, klasiko od klasike. Kak bentley, mogoče, al pa rolls royce, že vem. Se spomnite corvette Sledgehammer? Okej, evo vam AMG Hammer. Najhitrejša luksuzna limuzina na svetu. Bo v redu? Okej.

Easy Mucy.

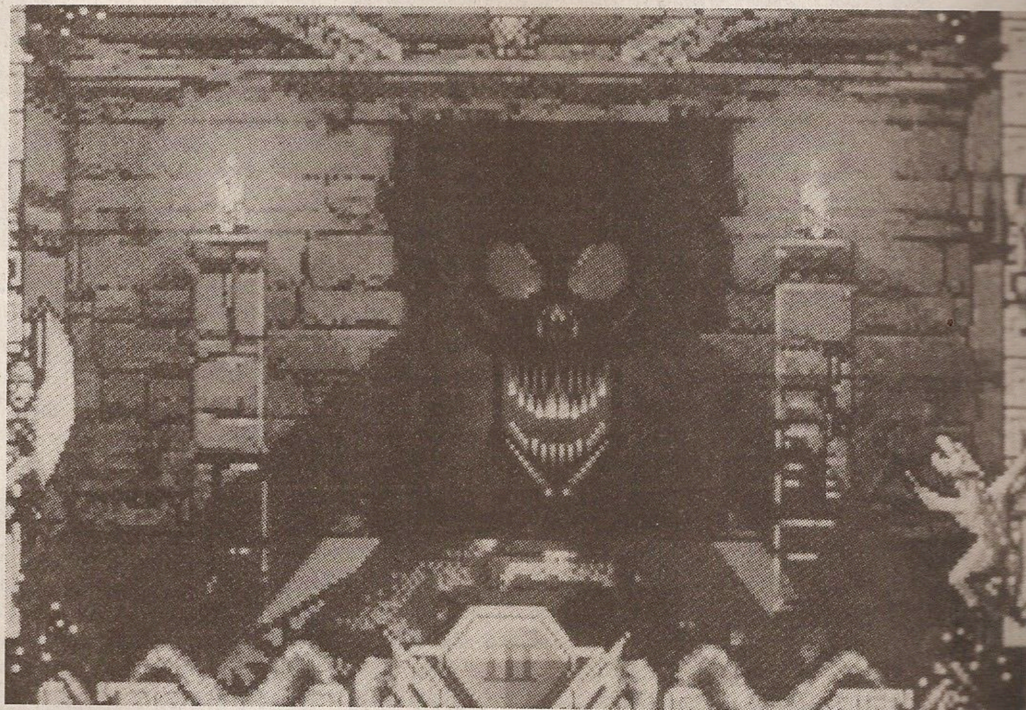

V-12
double-overhead-cam
5200 cm²
455 KM
od 0 do 100 - 4,7 s
končna - 310 km/h
cena 140000 $

666

V predprejšnji številki je en tipo v rubriki Letters napisal, da hoče imeti nekaj o črni magiji in satanizmu. No, mu bom malo razložili, kaj je satanizem in kdo je Satan, da mu bodo stvari bolj jasne. Pravi namreč, da bi si morali tisti, ki berete to rubriko, dati globinsko slikati glavo, pa take traparije. Očitno ima rad satanizem, ne ve pa, kdo je Satan. Ker je tema resna, bom o njej tudi pisal resno. V Svetem pismu, Razodetje 13:16, piše: "... in dela, da vsi, mali in veliki, bogati in ubožni, dado znamenje na svojo desno roko ali na svoje čelo in da nihče ne more ničesar kupiti ali prodati, razen, kdor ima znamenje, ime zveri ali število njenega imena. In tu je modrost. Kdor ima razum, naj PREŠTEJE ŠTEVILO ZVERI; je namreč število človeka in njeno število je 666."

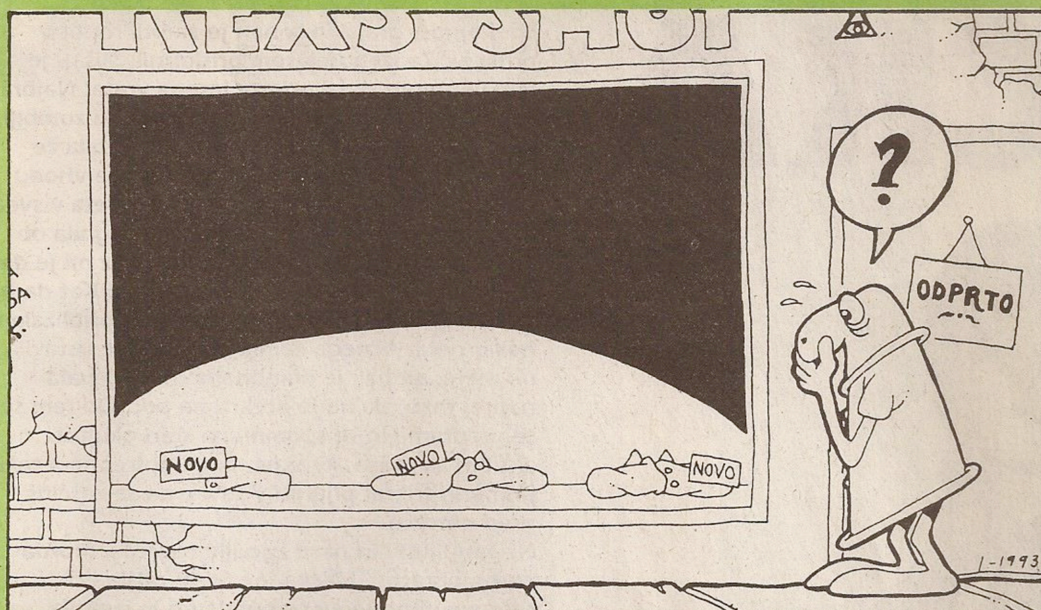

Kdo je ta zver, Satan? Kdo ima razum in modrost, da prešteje število njenega imena? To je bila do nedavno tega ena največjih svetopisemskih ugank. Pravim, do nedavno. Pred nekaj leti je namreč menihom v angleškem samostanu Seebingham uspelo razvozlati uganko. Odkrili so, da je ime zveri, če verjamete ali ne, COMPUTER! Kako? Napišite angleško abecedo. Nad A zapišite Satanovo število 6, nad B 6+6, nad C 6+6+6, nad D 6+6+6+6 in tako do Z. Seštejte vse šestice nad črkami, ki sestavljajo besedo COMPUTER. Število, ki ga dobite, je število zveri, 666! Očitno je torej, da je zver RAČUNALNIK. In strah premnogih, da bodo računalniki podjarmili človeštvo, je očitno upravičen. Tega mnenja je tudi ameriški "črni papež" L. K. Quain, znan po svojih satanističnih črnih mašah. O knjigi History of Computers je dejal: "The book serves as a secret passage to the evil world beyond." L. K. Quain namreč uporablja knjigo History of Computers kot medij med seboj in samim Satanom v zlem svetu, v peklu. Črni papež meni, da so računalniki, kakršne poznamo danes, le Satanovi vojščaki, prihod samega Satana (Ultimate Computer) pa pričakuje leta 2666. Tudi Nostradamus je srhljivo natančno opisal človekovo pogubo. Zapisal je: "Ne bo človek niti žival. Bo človekovo delo, najprej za njegov blagor, nato za njegovo pogubo. Z njim bodo zdravili, ustvarjali... Bo povsod, ne bo mu moč ubežati, brez njega ne bo moč živeti. Z njim bo moč le umreti..." Tudi računalnik je človekovo delo in človek ga uporablja za svoj blagor, z njim zdravi, ustvarja... Zaradi njega umira!

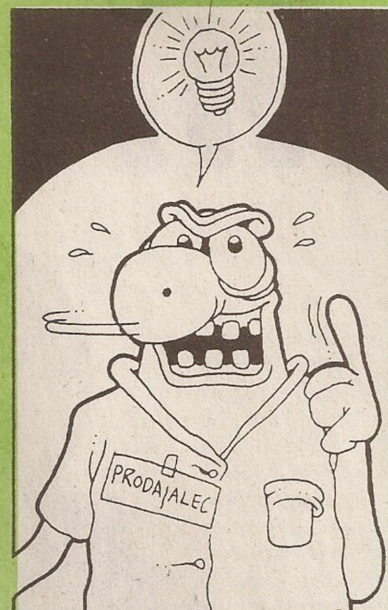
Te je strah? Yo, to je samo fora! Ne se zdaj trest, pa obešat križev na računalnik... Sem se samo hecal! Pol od tistega zgoraj sem si izmislil sam! Joj, kolk si nasedu fori... Daj no, računalniki da so peklenščkovi vojščaki, pa da en jodlar v Ameriki na maši bere odlomke iz ene računalniške knjige... To sem napisal zato, da bo tisti tipo videl, da se da iz ene ful simpel stvari, kot je računalnik, narest ne vem kakšno zlodejevo nakano. Ne smeš vsemu verjeti, pa če se še tako resno sliši. No ja, ampak vseeno, če se hočeš ukvarjati s črno magijo, si moraš najprej kupiti računalnik... Joke.

Ja, pa sem spet pri temi iz prejšnje cifre, torej, kaj kupiti? Torej, tokrat bom naškrabal nekaj zelo, zelo, zelo malega o PC-jih. Če si res tak norc in boš računalnik uporabljal "za pomoč pri študiju", potem je PC res prava stvar zate. Za to kišto se namreč dobi na tone softvera, s katerim se baje laže učiš. Ampak meni ne bo noben rekel, da se ni najbolje učiti tako, da tri ure šopaš tisti predmet, ki se ga moraš naučit, potem greš pa razmesarit 200 vesoljcev. No ja, PC-jev je ogromno. In če se misliš z njim res kaj naučiti, nabavi vsaj takega s procesorjem 386SX. Če pa se valjaš v kešu, pa kupi 486. Sam ne mi kupovat jetrc s procesorjem 286!! Če ti bo kakšen "kao heker" hotel uturiti 286, mu povej, da pojma nima. PC-ji s 286, po domače AT-ji, so namreč ful zastareli in nakup takega šita je samo metanje denarja skozi vrata. Torej, bolje je malo dlje šparat pa si kupit makino, kot pa se zaletet, pa potem ugotovit, da si kupu težka jetra.

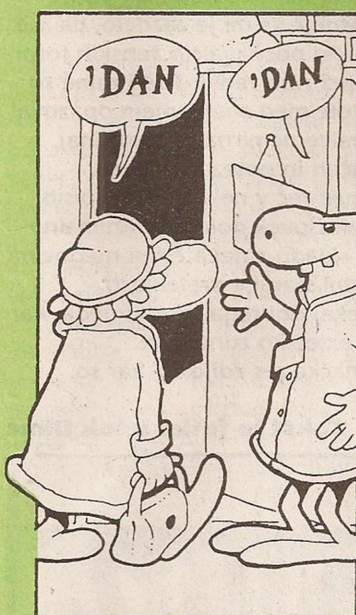
Boštjan Troha

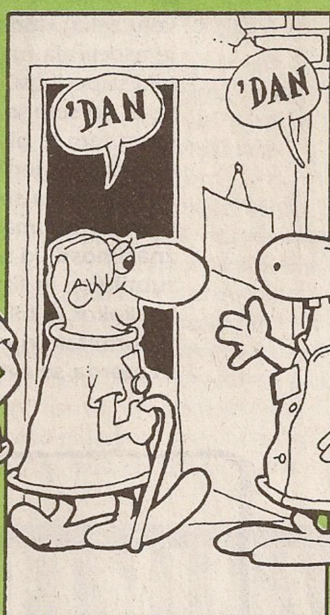
?
ODPRTO
NOVO
NOVO
NOVO
1-1993

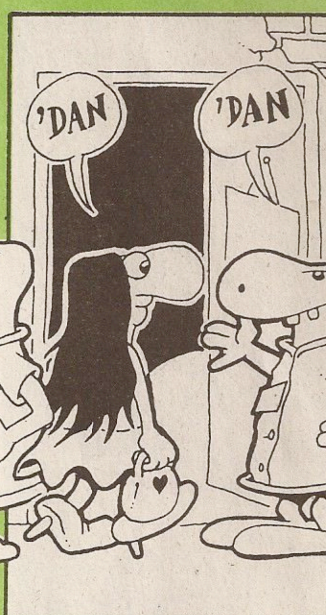
PRODAJALEC

'DAN
'DAN

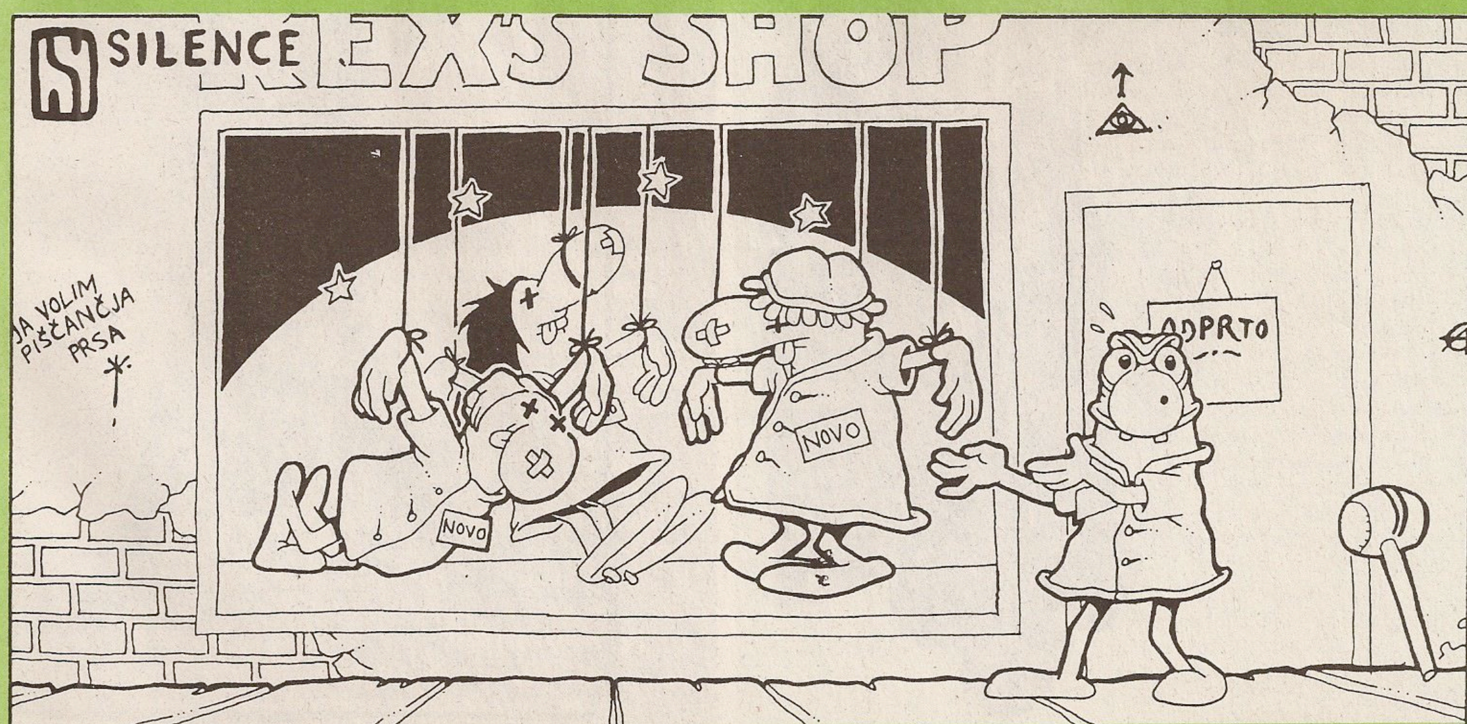
'DAN
'DAN

'DAN
'DAN

SBAF!
ZVIZ!

SILENCE
REX'S SHOP
JA VOLIM PIŠČANČJA PRSA
NOVO
NOVO
ODPRTO

MAČKA

Spokojnost grajskih soban je zmotil ropot v pritličju. Za trenutek sem prisluhnil. Slišati je bilo le prepih skozi priprta lesena vrata. Najbrž so bilè miši ali kakšni podobni plemiški zombiji, ki so pozabili pogledati na uro, saj je bila že krepko čez dvanajsto. Kasneje se je na vhodu prikazala vitka, dolgonoga mačka, odeta v svetlikajoče se črno krzno. Z boki se je drgnila ob vrata in skrivnostno predla. Njen izraz mi je dal slutiti, da je bila ona kriva za galamo. Kot da bi se hotela opravičiti, se mi je pazljivo približala in nekaj nerazločnega zamijavkala. Ni se ustavila ob meni, ampak je diagonalno nadaljevala naprej tako, da mi je prekrižala pot. Ob tem sem se predramil in se spomnil na stari okultni aksiom ali vražo, ki pravi, da je potrebno v takih primerih trikrat pljuniti v stran, da se zaščitiš pred nesrečo.
Nisem pljunil in ni se zgodila nesreča, morda ravno obratno. Mačka je potem odšla pri drugem vhodu in v trenutku, ko je izginila, se je tam prikazala Alenka. Mačke ni opazila in, ne vem zakaj, toda kasneje se mi je zazdelo, da me je asociirala nanjo. Pri poznavalcih ženskih form taki superlativi najbrž niso redki. Toda zame so se ti, ko sem jo takole med snemanjem opazoval (med tem je bila malce nemirna in previdna), odražali v njenih očeh in potezah obraza.
Pred kratkim sem namreč v nekih starih spisih prebral, da ima vsak človek določene animalne značilnosti, ki so v skladu z nekaterimi njegovimi subtilnimi in fizičnimi stanji v preteklosti. Vsekakor je bilo nekaj dobrega, pozitivnega, kar je formiralo njeno estetsko zunanjost.
In morda se zato mačke res zdijo to, kar so.

Tekst in fotke Iztok Dimc

Dejstvo

"Komunistiii!"
"Vi ste pa fašistiii!"
Odmev:
Istiii, istiii.

Oda radosti

France Prešeren
se je obesu na cvern,
je zagledu kos mesa,
pa je padu dol na tla.

Smisel

Roditi se in potem umreti?
Ne.
Umreti in se potem še enkrat roditi?
Ne.
Večno živeti!

Zajtrk

Seks na eks, to je gibanica s sirom.

Predjed

Ko zjutraj vstanem
ji muco pomanem,
si gumo nadenem,
ga vanjo naženem...

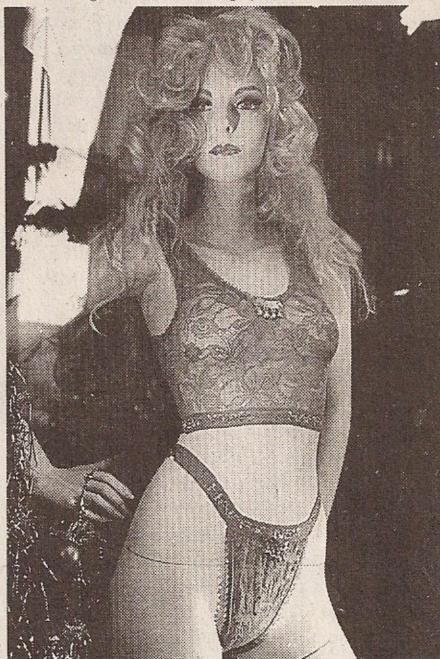
S.D.O.

(suvi dnevni obrok)
Vedel sem, kaj si je njena muca želela, zato sem ga pomočil v "Whiskas".

dnevnik dobre pičke

20. februar

Tine me je pustil in spet sem bila v kurcu. Rada sem ga imela in vedela sem, da ima tudi on mene rad, toda nisem mogla k njemu. Še vedno nisem bila prepričana, da bi mu lahko dala, kar si želi in zasluži. Hudo mi je bilo, ampak vedela sem, kako zelo sem ga prizadela in kako se je mučil zaradi mene. Nisem mogla pričakovati in zahtevati, naj ostane z mano. Morala sem ga spustiti. Naj gre. Naj se ne muči več. Naj me pozabi. Po tem, ko je odšel, sem najprej čakala. Vedela sem, da ne bo poklical, pa sem vsakič, ko je zazvonil telefon, planila k slušalki. In bila vedno znova razočarana. Potem sem jokala. Ne bo ga. Ne bo poklical. Nič mi ne bo rekel. In jokala. In pila. Poslušala tisto muziko in se prepustila žalosti. Nekaj dni obupa si dovolim, sem si rekla, potem pa se bom zbrala, potisnila misel nanj vstran in začela delati.
In sem jo. Postala sem povsem otopela. Živela iz ure v uro. Ničesar mi ni bilo mar. Vse misli nanj sem pregnala. Čim se je pojavil kakšen lep spomin, sem se obrnila k najbližjemu tipu in se zapletla v brezzvezen pogovor.
Potem sem včeraj v mestu srečala Barbaro. Barbara je punca, v katero sem bila nekoč zaljubljena. Ali pa se mi je vsaj zdelo, da sem. Spoznala sem jo na neki zabavi in v trenutku sva se ujeli. Nobene neprijetne napetosti ni bilo med nama, tudi čisto na začetku ne. Veliko sva si imeli za povedati in odkrili sva toliko stvari, ki so nama bile skupne. Potem me je neko nedeljo poklicala, če greva na kavo. In sva šli v Portorož. Tam se je začelo. Prvič sva govorili o seksu. Z njo sem se lahko pogovarjala o vsem. Brez tistega neumnega občutka, ko te poslušalec gleda, kot da si storil zločin.
Potem pa sva na neki žurki odšli skupaj na WC. Ker sva spili precej vina, si je zmočila roko s hladno vodo in si jo položila na tilnik.
"Naj še tebi?" je rekla.
Njena ledena roka je bila na mojem tilniku in njen obraz čisto blizu mojega. Spogledali sva se, neka napetost se je pojavila za trenutek, potem pa so se najine ustnice spojile. Nežno, komaj da sva se dotikali druga druge. Skoraj boječe. V trebuhu se mi je naredil krč. Bila sem vznemirjena.
Potem sva se poljubili vsakič, ko sva se srečali. In vsakič se je pojavil tisti krč v trebuhu. Želela sem si jo. A dlje nisva prišli. Vem, da sva si obe želeli, toda enostavno se nisva znali obnašati. Kako naj osvajam punco? In tako sva bili neprepričani ena v drugo. Ves čas sva se spraševali: Bi z mano? Naredili pa nisva nič. Dolgo je bilo tako, potem pa so se najini odnosi, ne vem zakaj, ohladili. Nobenega spora, nobene zamere ni bilo, enostavno se nisva več tako pogosto videvali. Sedaj sva se torej zopet srečali in odšli v najbližji lokal. Dolgo sva se pogovarjali in zdi se mi, da sva obe obžalovali, ker so se najine vezi zrahljale. Dogovorili sva se, da greva zvečer skupaj ven.

Doma sem se uredila in potem odšla k njej. Natočila nama je viski in pogovor je prijetno stekel. Pa še en viski. Potem mi je povedala, da je brez avta in bo zato šel z nama njen tip. Da pa bo v disku s svojo družbo. Kadili sva, srkali hladno pijačo, se pogovarjali o vseh mogočih stvareh in čakali tipa. Ko je prišel, sva bili že zelo prijetno razpoloženi. Nekaj časa je sedel z nama, potem pa je predlagal, da bi šli k njemu pogledat kakšen film, saj je za disko še prezgodaj. In smo šli. Odprl je steklenico šampanjca in vstavil kaseto v rekorder. Sedela sem na kavču, Barbara je bila ob meni, Jure pa na drugi strani mize. Ugasnil je luči in film je stekel. Pa mi nekako nisem mogla slediti. Čutila sem Barbaro tesno ob sebi in njena bližina me je vznemirjala. Razmišljala sem o naju, o poljubih, ki sva si jih dali, o njenem telesu...Kako naj se ji približam, kaj naj naredim? Potem je Jure odšel iz sobe in ostali sva sami. Obrnila sem se k njej in ji popravila lase. Kot po naključju sem se dotaknila njenih prsi. Gledali sva se v oči in tista napetost iz WC-ja se je ponovila. Sklonila sem se in jo nežno poljubila. Ni se odmaknila. Zaprla sem oči in se privila k njej. Razširila sem ji ustnice in potisnila jezik v njena usta. Nežno mi je odgovorila. Najina jezika sta se počasi premikala in prepletala. Čutila sem njen dih na licu, njene mehke lase na obrazu. Povsem me je iztirila. Želela sem se dotakniti vsakega koščka njenega telesa. Želela sem jo vznemiriti, želela sem si njenega odgovora.
Zaslišali sva Juretove korake in se odmaknili. Si na hitro popravili obleko in se delali, kot da nič ni. Sedel je na svoj stol in se nemo zastrmel v ekran. Za nekaj časa sva tudi midve obmirovali, potem pa sem se dotaknila njene roke in jo skrivoma božala po njej. Kaj vem, zakaj sva se skrivali. Vem pa, da me Jure takrat niti najmanj ni zanimal. Ni mi bil simpatičen, ni mi bil zoprn, zame ga enostavno ni bilo. Potem je odšel drugič ven.
Spet sem se nagnila k Barbari in se prisesala na njene čutne ustnice. Poljub je bil dolg, počasen in romantičen kot noben prej. Ta nežnost me je povsem razpalila. Moji prsti so se poigravali z njenimi temnimi kodri in se potem spustili niže na vrat. Dotaknila sem se njenih prsi in tiho je zaječala. V sobo se je vrnil Jure. Sedel je in si prižgal cigareto. Opazili sva ga, toda igre nisva prekinili. Saj je vseeno. Pa naj bo tu. Pa naj gleda. Poljubljali sva se naprej. Začutila sem njeno roko, ki se je sprehajala po moji nogi in popizdila. Odpela sem ji gumbe na bluzi in jo slekla. Pred menoj so zasijale njene snežno bele prsi. Položila sem roko nanje in se igrala z njimi. Rahlo sem jih stisnila, se poigrala z bradavicam in se sklonila niže. Poljubljala sem jo po vratu, joških, trebuhu. V tem trenutku je pristopil Jure in se zalizal z njo. Ostala sem na joških, dokler me ni prijel za lase, povlekel k sebi in mi porinil jezik v usta. Moje roke so ostale na Barbari. Dvignila sem ji krilo in potegnila hlačke dol. Približala sem se njeni pički in ji zarila prste noter. Njeni vzdihi so postali glasni. Medtem ko sem jo lizala po ščegetavčku in mokri luknji, se je Jure slekel in se mi približal od zadaj. Potem pa je Barbara rekla:
"Ne morem. Ne morem več. Vrti se mi. "
Kaj vem zakaj, a pritrdila sem ji.
"Ja, gremo domov."
Barbara je ostala tam. Tako sva se odpeljala. Jure in jaz. In ko sva bila v avtu sama, je postal zanimiv. Razpaljena sem bila dovolj. Odpela sem mu pas, zadrgo in potisnila hlače dol. Sklonila sem se k njegovi štangi in mu ga obdelovala, medtem ko je vozil. Ustavil je na prvem parkirišču in pofukala sva se kar v avtu.
Danes imam mačka in slabo vest. In življenje je še bolj zafukano.

Astrološka napoved

za čas

od 10. 2. 1993 do 24. 2. 1993

KOZOROG

Ljubezen nam je vsem v... Slast? Sprostitev je bila kratka in sladka, ampak zdaj se je treba vrniti na trdna tla, ujeti nazaj tisti feeling in delati. Če je kakšna ljubezen na obzorju, pazite, da ne bo spet tako kot prej. Ne vse zajebat, prav?

VODNAR

Nikoli vam ni dana želja, ki je ne bi mogli uresničiti. Se je pa treba za to včasih potruditi. Razporedite si čas za delo in čas za ljubezen, pa bo šlo vse tako, kot je treba. Če se zdaj ustavite, potem vam bo zmanjkalo idej in bo šlo vse po gobe.

RIBI

Ne sekirajte se zaradi govoric. To se vedno dogaja. Zaradi tega vam še treba ni iti zadnji s scene, da ne bi kdo ostal tam in vas opravljal. Če vam gre za ljubezen, potem go for it! Čas drstenja prihaja tudi za vas ribice in čas je, da si najdete primernega partnerja. Ne pustite se pa takoj upecat, naj se vaš partner malo potrudi.

OVEN

Dobro premislite, kaj vaša ljubezen res potrebuje. Ne utrujat preveč, razviti si morate feeling, kdaj je dovolj. Ugotovite, kaj vašemu partnerju najbolj paše in mu to servirajte po malem, da bo užitek dlje trajal. Za pecanje je zdaj primeren čas, uporabite svojo domišljijo in udarite noter še malo romantike.

BIK

Gonjač se ne zaveda svojih napak, bik pa ne svoje moči. Sposobni ste ogromno narediti, pridobiti zase, ampak ne na silo. Če vam kaj polzi iz rok, premislite, kaj ste naredili narobe in se v bodoče ravnajte po tej izkušnji. Boste videli, prav sladko vam bo. Pa ne pustite se zajebavat.

Krul instinct

Raziskovalni tim v sosednji sobi gara. Že tretjo ali četrto noč odhajajo spat ob pol šestih zjutraj in to samo zato, ker ste jim dali toliko za mislit s Kitajcem, da kar ne vedo, kaj zdaj to pomeni, ali ste vsi vi fantje in punce že tako dobri analitiki in so vam zadeve že tako znane, da bi blo dobro, da v cajtngih par urednikov zamenjate in se greste vi poročanje, ali pa že dejansko sedite na ministrskih stolčkih in se greste eno prav luštno igrico, ki se ji reče Krul instinct. O igrici bolj sopdaj!

Also, naslednjič bomo predstavili komplet analizo Hu is Hu v Slovenia, zdaj pa nekaj ta pravih. Če bi bil Kučan avto bi bil: renault 5, audi, fičo ene 10 krat, yugo vsaj 6-krat, BMW 3-krat itd. Vsaj desetkrat bi hodil s Heleno Blagne, ene petkrat z Mišo Molk, z Madonno, s Sonjo Lokar, s Petrovo matko in še in še. Če Lojze Peterle ne bi bil Slovenc, bi bil: Bušman, Žid, Muslo, diafragma, papež, župnik, Argentinc etc. Če bi Jelinčič igral pri bendu, bi igral s: Public Enemy, Šerifom Konjevićem, ene parkrat z Metallico, zaenkrat največkrat z Laibachi. Itd. Itd., kot rečeno, tim v sosednji sobi še ni prišel k sebi, pa smo se zmenili, da bomo še malo počakali, tako da lahko še tista pošta s Ptuja ali pa iz Izole pride, ker malo več časa rabi. Maja Gašperšič iz Straže, ki je na primer napisala, da upa, da Kitajca ne bomo politikom dali brat, pa je za Kacina napisala, da bi bil lahko hijena!? A je s tem kaj narobe, kaj se vam zdi, a je to kaj takega, kar ta tip ne bi smel prebrat? Kaj si pa misliš, kako se ti tipi med sabo obmetavajo? To ni še nič!

No, zdaj pa Krul Instinct. Za kaj gre? Ali drugače: Ste se že kdaj vprašali, na kakšen način recimo en cajteng kar na lepem zjutraj objavi eno ful zgodbo, kako je na primer VIS (špijoni skratka) šla nekam na Karibe in je tam enega tipa iz Kanade, ki je orožje za Srbe švercal, ujela in zaprla in potem v škatli s panamsko ladjo v Koper spravila? Vas nič ne zanimajo take stvari? Dejmo začet drugače: Se strinjate, da se take stvari dogajajo? Se? No, O.K., vam jaz povem, da se. Pa to danes niti ni važno. Bolj pomemben je, na kakšen način to pride v cajtenge. Boste rekl, da zato, ker so novinarji taki ful kul ljudje, ki cele dneve ko nori garajo, pa vsi vse zvejo. Pomota! Fehler! Mistake! Tega ni, ti tipi zadeve na papirju dobijo, vse lepo napisano, kar samo jim pride na pladnju, ali pa vsaj po telefonu. In to zato, ker je vedno povsod vsaj eden tak, ki mu zadeve ne dišijo, mu niso všeč in je sicer zraven, pa se dela, da je ful cool, pa sploh ni tak. Tako približno, kot če greste nekam za vogal en cigaret prižgat, pa se ti pojavi tip ali tipica, ki sploh ne kadi pa to, pa se vseeno kar ponudi, da bo on ali pa ona pazil, da kdo ne bi prišel. A ni to malo sumljivo. Zakaj bi se nekdo v nevarnost brez zveze postavljal? Potem se pa čudite, če vas takole čez en teden k ravnatelju pokličejo in morate kakšna pisma domov nosit, da ste kadili pa to.

Na isti način delajo vsi ljudje, stari pa še velik bolj k mladi. Gre pa takole, tale Krul Instinkt. Pride en tip do mesta namestnika ministra in je vse v redu, nakar spozna, da pa on glih toliko ve o zadevah kot njegov šef, samo da šefa vsi poznajo pa se mu klanjajo, pa take fajn zvezke pa šilčke pa računalniške igrice ima, on pa nič. In si potem reče, logika je logika, vse mi je jasno. Krul, krul, krul...To se ponavadi ponoči dogaja in ima tak tip tri dni podočnjake do riti. Nato se pa odloči, zdaj ali nikoli. Pošlje enemu novinarju, ki je najbolj znan, da vse napiše, pa o ta najhujših aferah pismo pošlje, v katerem so določene zadeve - takih je itak povsod veliko - ki ministra v drek potisnejo. Ta novinar seveda ni neumen in ve, da go bodo vsi še rajši imeli, pa tole zadevo lepo objavi in je nato halo cel teden. Vsa zadeva pride na višji nivo in tistega ministrčka lepo odsekajo, ta naš pismonoša pa čaka in upa, da bo zdaj on na vrsti. In potem: NASLEDNJI!

Ni pa zmeraj to najboljše. Recimo, če hoče konkurenca namesto ministra v drek cel cajteng potegnt, potem konkurenca, na primer Delo Slovencu, pošlje kaj takega, kar bi blo lahko res (pa seveda ni) in zgleda, kot da je pismo od ta pravega človeka (pa seveda ni), potem pa Slovenc to objavi, potem je pa jeba za cajtng. Potem ga pa lahko tožijo in mora toliko keša plačat, da lahko kar štacuno zaprejo. To se na zahodu non stop dogaja. Angleški The Face je na primer napisal, da je Jason Donovan peder, zdej mora pa ta cajtng okoli denar žicat, da bi sploh lahko plačal odškodnino. Ali pa če bi Ž napisal: Lojze Peterle že 14 dni ni bil pri maši (to je samo za primer tukaj, da nas slučajno kdo ne bo šel tožit, ker mi tega ne vemo in tega sploh ne trdimo!), ker bi nam to kdo sporočil in bi nas Lojze tožil.... Boljš, da si niti ne predstavljamo. Skratka - nikoli ne boste vedeli, komu niste všeč in kaj je nekomu tako zelo všeč na vas, da bi bil rad vi in kaj je za to pripravljen narediti. Krul Instinkt je med nami!

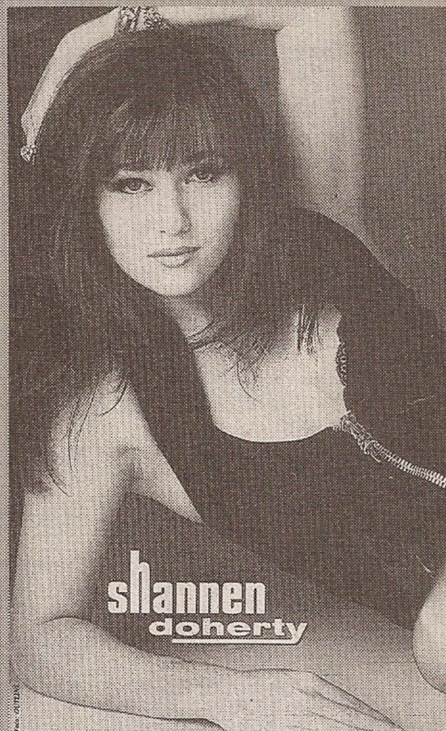
Milo Vam Pašeknez

Beverly Hills 90210
Enostranska faca

Istega dne je David spet prišel v šolo s tisto mešanico skrivnostnosti in pomembnosti na obrazu, ki ni obetala nič dobrega. To je skoraj vedno pomenilo, da bo hotel na vsak način vzbuditi pozornost in sicer, če se bo le dalo, pri starejših od sebe, ki se drugače niso kaj prida menili zanj.
"Stari moj, konec tedna ti lahko priskrbim senzacijo za tvojo športno rubriko," je pokroviteljsko nagovoril Brandona.
"Zanimivo, zanimivo...," je menil Brandon in se začel previdno ozirati za rešitvijo.
"Pa nič, če te ne zanima," se je začel kujati David.
"Seveda me," je skušal biti prepričljiv Brandon, ki ni imel smisla za kočljive trenutke in je bil nasploh blaga duša, "prosim le, da mi hitro poveš, ker me čaka Andrea in ta je neprijetna šefica."
"Dobro, samo obljubi, da boš stvar obdržal zase, ker ne bi rad, da me ves teden nadlegujejo za uslugo. Kot mogoče veš, je tu blizu ta vikend zaključni turnir mladincev do 18 let v tenisu. Za prvenstvo ZDA. In med favoriti je tudi moj bratranec Jim Roadcliff iz Baltimora. Stanoval bo kar pri nas. No, te zanima?"
Brandon je moral priznati, da ga stvar zelo zanima. Šport ga je od nekdaj zanimal, kot športni urednik pa je moral to področje še skrbneje spremljati in si je uredil tudi manjšo dokumentacijo. Zato je vedel, da Roadcliffa pri njegovih sedemnajstih letih mnogi poznavalci že razglašajo za veliki up ameriškega tenisa in da je fant praktično že profesionalec. Vedel je tudi, da Davidu mirno lahko obljubi molčečnost, saj bo ta prej ali slej sam razbobnal, kako pomemben obisk ima. Zmenila sta se torej, da Brandon pride na turnir, David pa mu bo priskrbel intervju.
Tako je tudi bilo. David je ves teden pomembno brenčal naokrog in razlagal o svojem bratrancu in njegovih uspehih. Samo Steve, ki mu je mali že dolgo šel na jetra, se mu je odločno uprl, češ da ga bolj zanima penis kot pa tenis in da mu še na misel ne pride, da bi čez vikend zabijal čas na nekakšnem turnirju. Kelly je bila za razliko od Steva takoj za stvar, saj jo je zanimala vsaka šminka. Brenda je bila prav tako navdušena in če je hotel ali ne, se je moral vdati tudi Dylan.
Jim je bil pravzaprav kar simpatičen dolgin svetlih las, čeprav je deloval nekako naveličano. Prijazno je pozdravil skupinico z napihnjenim Davidom na čelu in menil, da bo med turnirjem težko našel čas za kak resnejši razgovor z Brandonom, zato je sam predlagal, naj zvečer vsi skupaj pridejo na piknik, ki ga na vrtu pripravlja Davidov oče. Tamo bo dovolj priložnosti za pogovor. Pri tem je vprašujoče pogledal očeta, Davidovega strica, ki sina ves čas ni spustil izpred oči. Brandon je nekje že prebral članek o ambicioznih starših, ki vso svojo energijo usmerijo v športne kariere svojih otrok. Zdaj si je tak primer lahko pobliže ogledal.

——

"Resno sem začel pri osmih letih, nekako takrat, ko je moj oče nehal tekmovati in se je posvetil mojemu treningu," je kar sam začel Jim, ko sta se z Brandonom spravila malce stran od razpoložene druščine na vrtu vile Davidovega očeta, ki je bil obiska brata in nečaka seveda zelo vesel. Še bolj pa David, ki je tako spet dobil priložnost, da se smuka okrog Kelly. Ta pa ni mogla skriti, da bi raje vzbudila Jimovo pozornost.
"Oče je torej tvoj trener?"
"Ja, od vsega začetka. In menažer tudi. Sam se ni pretolkel posebej visoko v tem športu, pozna ga pa do obisti. Brez njega bi najbrž že odnehal, treningi namreč niso ravno lahki."
To je bilo za Brandona nekaj novega, Zanj je bi šport zabava in ne težko delo. Strme je poslušal, ko mu je Jim razlagal, da zunaj turnirske sezone trenira tri ure zjutraj in tri popoldne in da že od dvanajstega leta ne hodi v redno šolo, ker za to pač nima časa. Osnovno šolanje je končal ob pomoči privatnih učiteljev, pri petnajstih pa se je že povsem posvetil športu. Tudi oče je lahko pustil službo, saj sta na turnirjih in s sponzorji že začela spodobno služiti.
"Če vse seštejem, sva doma le štiri mesece na leto. Ko bom začel igrati med člani, bova pa morda dva," je rekel Jim. "Zato pa si videl že pol sveta in spoznal mnogo zanimivih ljudi," je menil Brandon.
"No... ja, kaj dosti časa za turizem navadno ni. In tudi kaj dosti prijateljev si nisem nabral. Na igrišču

gre preveč zares, da bi potem še kaj prijateljevali."
Kelly ni vzdržala. Ko je David začel vrteti glasbo, de je zapeljivo prizibala do Jima in rekla: "Dame volijo!"
"Zelo mi je žal, Kelly, ampak plesati se še nisem naučil," je reke Jim in videti je bilo, da mu je res žal.
"Oh, saj se tudi meni ne ljubi kaj dosti. Pogovarjajva se o čem drugem. Si že gledal Basic Instinct?"
"Basiv... kaj?"
"Instinct - film, seveda."
"Ne, tudi za kino nimam časa."

——

"Kaj torej menite o mojem bratrancu? Ali ni faca?" je v povratku spraševal David.
"Je. Ampak žal samo na igrišču," je bila neusmiljena Kelly.
Brandon ni rekel nič. V mislih je pisal članek o vrhunskem športu in izgubljeni mladosti.
Se nadaljuje...

DVOJČKA

Razcepljeni ste med željo po užitku in vsakodnevnim naprezanjem. Za romantiko bo še vedno čas, ljubezni ne bo manjkalo, ampak treba je misliti še malo nase. Kaj bo, če zdaj zaserjem? Treba je misliti tudi na to. Vse se lahko sesuje v prah, lahko pa vam bo čisto fino. Zorganizirajte se in ne blefirajte sami sebi.

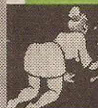
RAK

Vsak žur se lahko spremeni v strašnega mačka. Zato je treba zadevo vzeti zmerno in paziti, da vam ne zmanjka energije. Stvar ste dofurali do točke, ko rabite še več moči zanjo, zato si privoščite kak dan za svoje možgane. Potem pa s polno paro in svežo glavo naprej.

LEV

Za svoje probleme znate poskrbeti. V ljubezni pa lahko vse zafurate. Ni preveč dobro, da se napihujete kot krota in se kažete v vsej svoji lepoti. Vaš partner rabi tudi en malček intime, mehke, voljne nežnosti, topline, malo crkljanja - ni vse samo strast.

DEVICA

Cel kup malenkosti imate za bregom. Toliko jih je, da se vam pomembne stvari izmuznejo in postanejo za vas nepomembne. En dan boste videli, da je prepozno, da bi še kaj popravili. Vedno manj bo prostega časa in vedno večji bo kup dreka, v katerega lezete. Zberite se in premislite, kaj je v tem trenutku najbolj pomembno.

TEHTNICA

Odprite svojo dušo in ji dajte malo prepiha, naj se prezrači. Nehajte že razmišljati, kdo je pravi za vas, ampak se odločite in se prepustite užitku. Mogoče boste imeli feeling, da vam stvari uhajajo iz rok, ampak ne se ustrašit. Tudi to je potrebno. Malo se pustite crkljati. To tako paše in rajca, da je za znoret!

ŠKORPIJON

Ne smilite se samemu sebi. Priznajte si, da vam kakšna stvar tudi paše. Ne glejte toliko na stvari, ki vas motijo, ker od tega dobite samo paranojo. Hitro lahko potem prizadenete tudi koga, ki ga ne bi smeli. Brzdajte jezik in naredite kaj dobrega za svoje bližnje.

STRELEC

Ne se se zaljubit! Zdajle vas to lahko tako odšteka, da ne boste vedeli, kaj počnete. Bodite malo kul in se že za par dni vzdržite. Vaš partner tako in tako ne bo opazil razlike. Do takrat se bo še bolj zaljubil v vas in potem bo vse skupaj še bolj silno.

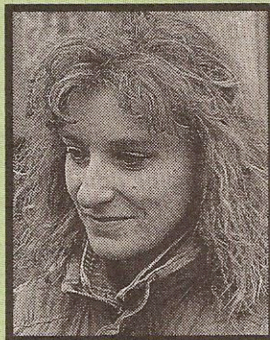

LEPOTNE OPERACIJE

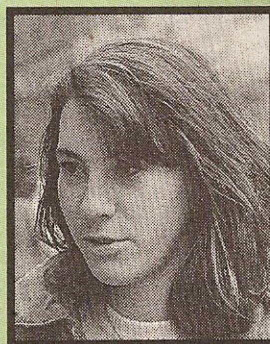
Predstavljajte si, da vam je nekdo pravkar podaril sanjsko vsoto denarja. Končno imate priložnost, da popravite na sebi tistih tisoč napak, ki ste jih vedno sovražili. Debela stegna, mozolje na obrazu, majhne joške, debelo rit. Kako bi zapravili milijon dolarjev, smo vprašali.

BOJANA, 17 let, Gimnazija Bežigrad
Prec bi si dala operirat to, da ne bi bila več naivna. Sem namreč neznansko naivna, vse verjamem, kar mi kdo reče.

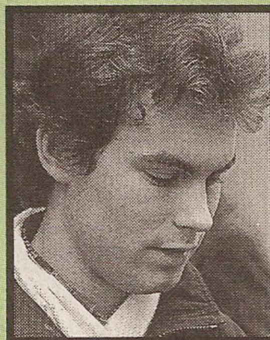
SUZANA, 20 let, uslužbenka
Čisto sem zadovoljna sama s sabo. Ker če bi si dala kaj operirat, to ne bi bila več jaz. Bi pa denar kako drugače zapravila.

MAJA, 16 let, Šubičeva gimnazija
Nos! Rada bi manjšega, pa ožjega. Trajno bi si dala delat. Pa še pet centimetrov višja bi bila rada. Zdaj sem visoka 170 centimetrov.

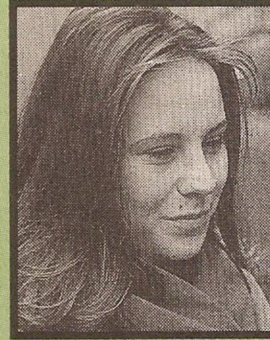
NATAŠA, 16 let, Šubičeva gimnazija
Jaz bi si dala pa rit zmanjšat. Pa tudi bi bila malo večja, če bi se dalo. Pa z lasmi bi nekaj naredila. Pa ne trajne, naravno bi imela skravžlane. Pa še pobarvala bi se na črno. Naravno, seveda.

SEBASTJAN, 19 let, Vegova srednja šola
Pravzaprav se mi zdijo lepotne operacije ena velika bedarija, ker kakršen si, pač si. Del denarja bi gotovo namenil ljudem, ki stradajo. Denar te samo pokvari.

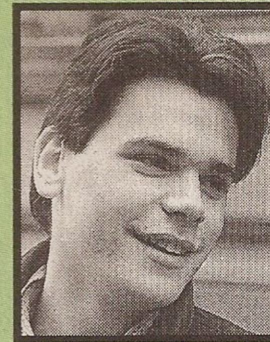
BOJAN, 21 let, študent lesarstva
Lase bi si dal presadit. Sicer pa nikoli nisem o tem razmišljal.

BOJANA, 19 let, Višja tekstilna šola
Kaj vem. V trgovino bi šla, pa bi si nakupila za oblečt, pa kaj nakita. Rada pa bi bila tudi bolj suha, tako da bi tudi kaj naredila v tej smeri.

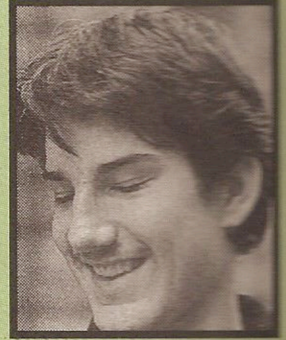

JURE, 18 let, trgovec
Mislim, da ne bi nič spreminjal. Obril bi se. Mogoče bi še bolj pokvarjen ratal, bil bolj pohlepen. Sicer pa, prinesite mi malo keša, pa bomo videli, kako pa kaj.

RUDI, 18 let, avtomehanik
Nič si ne bi dal popravit. Kaj bi naredil z denarjem? Kaj bi si kupil. Zdaj se nič takega ne spomnim, ampak kaj bi se ziher našlo.

Nedžad, 15 let, Srednja Vegova šola
Rad bi bil še višji. Imel bi zelene oči, pa lase kot

Richard Grieco.

Nenad, 15 let, Srednja vegova šola
Večji bi bil rad. Pa bolj suh. Rad bi plave oči. Bil bi tak kot je Mel Gibson.

TINA, 16 let, Srednja komercialna šola
Sebe ne bi spremenila, ker meni ful ni všeč, da ima folk preveč keša. Kakim revežem bi ga dala, pa kupila bi si normalne stvari, da bi imela za sprot za oblečt.

Sonja & Dejan

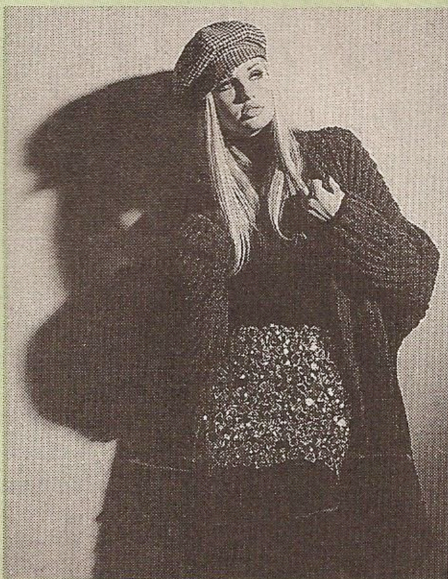
Hot From MILANO

Kot smo že nekajkrat zapisali, je letos menswear stil zelo moderen. Moške obleke, predvsem brezhibno bele srajce, kravate in telovniki so oblačila, ki jih boste tudi letošnjo pomlad jemale iz omar katerega vaših fantov, prijateljev, največjo izbiro pa boste tokrat lahko našle predvsem v garderobi vašega očeta (tudi v dedkovi se najdejo zanimive reči). Za tiste, ki imate raje nekoliko casual look, pa so italijanski modni kralji izbrskali na plan pižame. Tiste prave moške spalne srajce, ki so največkrat črtaste in se obvezno spredaj zapenjajo z gumbi. Takšni pižamarji so na milanskih ulicah zelo pogosti. Zasledite jih tudi ve v nočnem življenju. Če ne želite biti oblečene samo v pižamo, so spodaj dovoljene tudi oprijete hlače oz. pajke v ustrezni barvi (vsekakor pa morajo biti enobarvne), ali pa zgoraj oblečete navadno T-shirt.

Sport but shinny je stil, ki bo razveselil vse tiste, ki ste tudi zvečer rajši oblečene športno, brez globokih dekoltejev in visokih pet. Zraven pulija (jope, puloverja) in črnih pajk si omislite le en svetlikajoč se kos oblačila. Npr. krilce, pošito s svetlečimi kamni, ali pa hlače. Tako ne boste preveč športne, predvsem pa vam bo udobno.

Letošnjo pomlad pa ne boste po cesti hodile le v pižamah, ampak tudi v spodnjem perilu. Čipkasti modrčki pod usnjeno jakno skupaj s kavbojkami so postali skorajda uniforma. Prav tako bodyji skupaj z minicami, zelo dolgimi krili (srednjih dolžin ni) ali hlačami! Najbolj pogumne pa se sodeč po fotografijah mirno lahko pojavite na ulici samo v bodyju. Moda je pač moda!

Ekskluzivno iz Milana
Teja Hegeduš

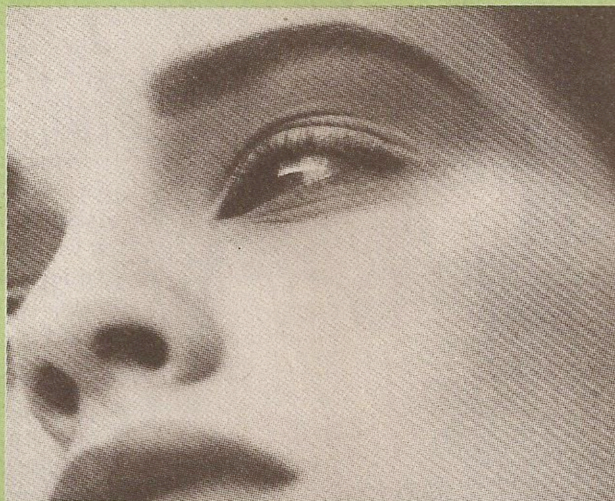
V letošnji sezoni so običajne vzorce zamenjale prave fotografije, ki se pojavljajo na plaščih, oblekah, klobukih in celo spodnjem perilu. Photo print se je po dobi pop arta pojavil šele s Petrom Maxom, ki je izdelal prvo poster obleko. Danes je tehnologija tiska dosegla že takšen napredek, da na blago, kakršna sta lycra in žamet, lahko reproduciramo praktično karkoli.
Za pionirko te tehnologije velja angleška dizajnerka Vivenne Westwood, ki je dolgo eksperimentirala s foto printom, dokler ni osvojila najprej pariških, nato pa še londonskih ulic. Njen divji jeans, potiskan s fotografijami iz salonov 18. stoletja, je postal predvsem med mladimi pravi modni hit. Njene najnovejše kreacije so korzeti iz lameja, s katerih vas opazujejo znani obrazi 17. stoletja in krila z ubijalskim pogledom Marlene Dietrich.
Westwoodova ni edina fotoprint obsedenka. Hollywoodske obraze in umetniške reprodukcije najdete skoraj pri vseh modnih kreatorjih. Byblos je na svojem večernem šalu odtisnil zvezde iz štiridesetih let, Castelbajac je povečal Botticellijevo Venero in Leonardovo Mono Lizo. Dolce in Gabbana se navdušujeta nad Kolumbom. Gaultier uporablja za foto print volno, tako da dobijo obrazi plastičnost. Potiskal je celo podloge ženskih jaken - z golim moškim torzom, seveda. Po temeljitem pregledu domačih privatnih in državnih trgovin se zadeva pri nas na žalost še ni prijela, zato bo treba v šoping na tuje.

Lepe oči

Že zadnjič smo pisali o tem, da so zdrave oči nujen in potreben predpogoj za lepe oči. Seveda pa je pika na i pravilen, individualen in sofisticiran očesni make up, katerega pa vedno znova narekujejo modne smernice.
Tudi letos še vedno prevladuje look 60-ih, se pravi veliko maskare, obvezna uporaba eye-linerja, umetnih trepalnic (toda zgolj za večerni make up) ter seveda senčil, ki pa počasi zgubljajo divje barvne odtenke. Očesni make up zahteva posebno pozornost, saj poleg lepega pogleda lahko močno spremeni vaš celotni videz, zato se ga je treba lotiti izredno previdno.
Seveda se oči razlikujejo med seboj po barvi, ki je odvisna od količine pigmenta v šarenici. Tako imajo na primer modre oči veliko manj pigmenta kot rjave, oziroma črne. Tudi velikost in oblika oči sta različni, vendar pa s pravilnim oblikovanjem in senčenjem lahko povsem spremenimo njihov videz, ki ga dodatno polepšamo z barvnimi sencami. Pri očesnem make upu ličimo trepalnice, obrvi in veke. TREPALNICE so naravni rob očesa in imajo zaščitno ter okrasno vlogoo, poleg tega pa povečujejo in usmerjajo pogled v vaše oči. Seveda je želja vsake ženske, da ima goste, močne in črne trepalnice, za katere razen vsakodnevnega krtačenja ni potreben dodaten make up.
No, druge pa iz te zagate reši

maskara,ki trepalnice potemni in zgosti. Z njo jih namažete z zgornje ter obvezno še s spodnje strani. Pri tem pazite, da nanos ne bo šlampast, saj se bodo drugače na trepalnicah pojavile grudice in bo vse skupaj zgledalo kot navaden omet.
Zato zgornje trepalnice namažite tako, da pogledate navzdol in s cik-cak gibi potegnete navzgor. Poglejte še navzdol in storite enako še na spodnji strani. Po eni minuti postopek ponovite, nato pa jih še sščetkajte, da ne bodo zlepljene. To storite s posebno ščetko, lahko pa uporabite ščetko kake stare maskare, ki jo prej dobro operite in posušite. Poznamo več vrst maskar, npr. vodoodporne, pa tudi t.i. long lash maskare s posebnimi dlačicami, ki trepalnice še posebej podaljšajo. Za tiste, ki imate občutljive oči, pa priporočamo oftamološko testirane maskare. Že nekaj časa so pravi hit brezbarvne maskare, ki trepalnice zgolj podaljšajo in zgostijo. Večina maskar je v črni in rjavi barvi. Slednjo naj uporabljajo svetlolaske, saj naredi pogled mnogo mehkejši kot črna barva. Da bo maskara obstojnejša, pred nanosom trepalnice rahlo popudrajte.
Za čiščenje uporabljamo očesni odstranjevalec make upa, lahko pa tudi mandljevo olje.

BRIGITA & URŠULA

nasveti

Kako se naredi solato,

da ti tipček ali pa tipinja dol pade...

To je pa res čist simpl zadeva, mi pravijo mimoidoči, solato spucaš, olje pa kis gor zliješ, pa čao! Vidite, dragi moji bralci, v takšnih trenutkih se mi pa res milo stori, si rečem, vidiš, Jonas, kako so nekateri ljudje čisto brez domišljije, glej, kako živijo takole brezciljno iz dneva v dan, in jim grejo nekatere življenjske radosti kar mimo. In sploh ne vedo, kako je ena taka reč, kot je na primer solata, samo navidezno preprosta, v resnici se pa v pripravi te žlahtne in zdrave jedi skriva toliko bogatih skrivnosti, ki jih poznajo le redki.
Le pošteno pobrskajte po spominu, kdaj ste pa nazadnje jedli solato res z užitkom, z enim takim pristnim navdušenjem, ki smo ga včasih lahko zaznali le v očeh pionirčka, ki je našemu prezgodaj preminulemu Titeju recitiral za rojstni dan. No, priznajte, barabe zahojene, da solatko zmeraj papate zraven kakšne druge jedi in se sploh ne poglobite v njen delikatno prefinjeni in žlahtni hrustljavi okus. In da solato še vedno pripravljate kar tako, mimogrede, brez pravega spoštljivega odnosa, ki si ga ta žlahtna jed brezdebatno zasluži. Sram naj vas bo. Me ima, da bi kar pri priči nehal pisat, tako sem jezen na vas. Barabe zahojene, sramotneži grobijanski, ignorantje voslarski! Uh!
Ampak naj vam bo, čeprav si, resnici na ljubo, tega sploh ne zaslužite, si bomo danes pripravili eno fino lepo solatico. Sicer ne kot samostojno jed, ampak to prav nič ne spremeni stvari, čeprav jo bomo jedli zraven dunajca iz prejšnje številke (seveda s tem ne mislim, da mora biti zdaj dunajc star štirinajst dni, gumpci smotani) in pomfrita iz predpredpredpredpredprejšnje. Čeprav je solata samo stranska jed, jo moramo pripraviti s prav enako mero ljubezni, topline, spretnosti, znanja in koncentracije.
Solata iz radiča je danes naš sveti cilj. Zakaj pa iz radiča, vpraša nek nebodigatreba. Kvatepabriga. Ker jo imam najraje, ko boš pa ti pisal, bo pa iz plastike, če boš hotel, govedo zlobno. Torej, gremo. Vzameš eno veliko ali pa dve srednji glavi radiča (če ne veš, kakšen je radič, naj ti kdo pomaga) in ga lepo očistiš in narežeš. Hopla, kako pa, sprašujete? Okej, ni blema, gremo počasneje za tiste v zadnji vrsti iz pomožne šole.
Opazil boš, dragi premetenec, da so zunanji listi vsake solatne glave ponavadi že nekaj oveneli ali pa celo gnili. Brez panike jih lepo odtrgaš stran in flikneš v smeti. Potem pa z nožem močno zarežeš spodaj v koren in ga odrežeš stran, ker ni dober. Ne za jest, ne za pit. Samo za v glavo metat.
Potem pa trgaš liste drugega za drugim z glave in jih razrežeš na primerne ne premajhne kose v eno posodo. In to ponavljaš, dokler ne prideš do samega središča solatne glave in te ne prevzame simpatičnost tiste majhne radičeve srčike. Ta je najboljša. Prerežeš jo na pol ali pa na štiri dele in vržeš k drugim listom.
Če si res sladokusec ali pa če pripravljaš solato kakšni dobri muhi, pa priporočam, da vržeš stran kar polovico tistih ta velikih listov in za solato uporabiš samo tiste ta majhne, skoraj bele lističe. To je sicer nekoliko neekonomično, ampak oprostite izrazu, jebi ga, še enkrat oprostite, včasih se splača.
Liste je treba še oprati, nikakor pa ne namakati v vodi, kot to počnejo nekatere babe. Sramotno početje.

Make up a la Cindy

Cindy Crawford je prvič vzbudila zanimanje manekenske agencije v Chicagu že pri šestnajstih letih, vendar so jo zaradi prekomerne teže in danes tako popularnega znamenja nad ustnico zavrnili. Kmalu zatem je njena fotografija prišla v roke prestižni agenciji ELITE, ki je s Cindy takoj podpisala ekskluzivno pogodbo. Visoka je 177 cm, tehta 56 kg, njene mere so 86 - 58 - 84. Je neoporečna vegetarijanka, ki ne je čokolade, popije najmanj tri litre mineralne vode dnevno in vsak dan redno plava.

Na veke nanesete rjavo barvo, uporabite dva tona, svetlejšega nanašajte proti obrvem. Pod spodnjo veko potegnite rjavo črto, ki jo s čopičem rahlo zabrišete. Trepalnice pobarvajte z rjavo maskaro. Za ličnice uporabite zemeljske barve. Ustnice najprej občrtajte z rjavim svinčnikom, nato s čopičem pobarvajte usta. Odvečno šminko odtisnite v robček.

nad katerim se bo vsak dostojanstven Ž-jevec pomilovalno nasmehnil. Z namakanjem se solata preveč razmehča in izgubi vitaminčke, ki jih imamo tako v čislih. To je tako, kot da držiš pod vodo psa, potem se

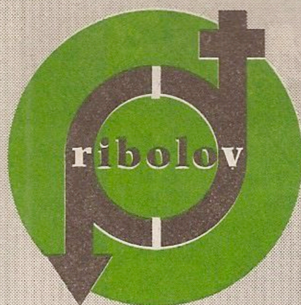

pa čudiš, zakaj ne laja.
Š še krvavim nožem (oprostite, za hip sem se izgubil, to je iz drugega recepta) pa se lotiš česna. Česen mora bit, pa čeprav se bosta s tarčo vojih kulinaričnih umovanj kasneje divje ljubila. Ker je dober, ker sploh ne smrdi, tako kot razširjajo lažne govorice sovražniki slovenskega naroda. In je eden najboljših afrodizijakov, kar jih pozna gospa Pehta. Kar cel strok ga na drobne koščke nareži in vrzi na pripravljene oprane in odcejene solatne liste.

Pozor! Vrstni red je tu pomemben, zato ne prehitevajte! Najprej solata, potem česen in po vrsti, kot zapisujemo, naprej!
Sol. Dva ali tri ščepce. Navadna kuhinjska kamena sol. Lahko je tudi morska, čeprav kamena bolje zgleda. Tako, bolj macho.

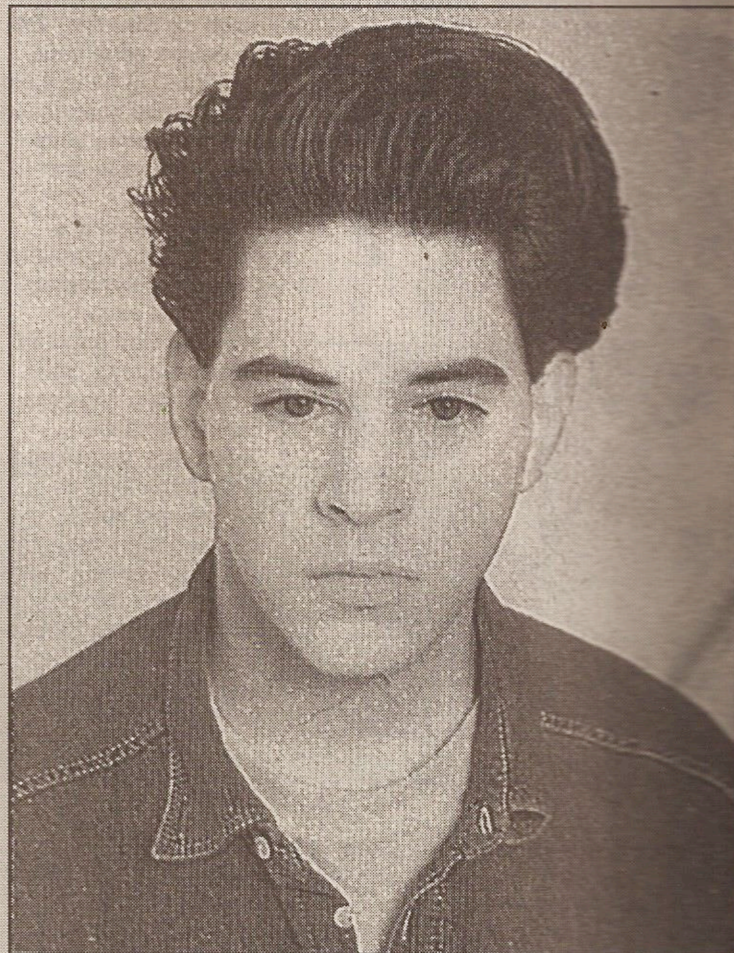
Potem olje. Bučno olje, obvezno! Se sploh ne pogovarjam! Joj, jaz ga pa ne maram, a dam raje navadno, prosim? Se sploh ne pogovarjam, ni debate! Dokler sem jaz tu glavni in odgovorni urednik, se bo na solato dajalo bučno olje! Ferštenzi? Bučno olje lepo preliješ čez solato, česen in sol.
Potem pa kis, najbolje jabolčni, če pa te ženska gleda med pripravo, stisneš čez še limono. To se puncam ful dobro zdi, zdravje, vitamini, kalorije in te stvari. Naravna hrana. Ženske prisotnosti med kuho običajno ne priporočam, kadar moški kuha, naj pri vratih s kredo nariše na tla črto in osebkom nasprotnega spola prijazno razloži: "Čez to črto vstop samo z lulkom." Razlog za to je preprost, punce so nagnjene k raznim pripombam in ti hitro vzamejo samozavest, ko se s kakšnim ogromnim nožem spraviš nad česen, pa te tako nedolžno vprašajo: "A nimaš večjega?"
Hopla, ne še zmešat, še ni konec! Tukaj se po navadi stvar že neha, in ravno tu je še rezerva za spretnega bleferja. Čez vse skupaj butneš še pol lončka ohlajene kisle smetane, ki bo dala en tak fin izgled solatki, da o blagem svetovljanskem pridihu francoske kuhinje sploh ne govorim. Pa še dober okus ima.
In če bi rad žensko še zasužnjil, dodaj še... Ah, ne, tega pa res ne smem izdati, ne, ne, to so pa že skrivnosti, ki jih pa res za noben denar ne bom kar takole javno razkrival. Ne, sem rekel, oprostite, ta znanja sem si z muko nabiral med dolgoletnim preučevanjem neobjavljenih zapiskov svetovnih kulinaričnih mojstrov, nekateri od njih svoje so tajnovite recepte še na smrtni postelji prikrivali. In prav ta zadnji solatni dodatek je eden izmed štirih skrivnih zapiskov, ki mi jih je izdal na svoji smrtni postelji nek danski kuhar šele potem, ko sem mu zagrozil z nožem. Ne, zaman me prepričujete. Sorry. Žal. Saj razumete. Okej, okej, Easy Mucy, spravi svoj nož. Vse bom povedal. Na kockice narežeš kakih deset dek nemastnega sira in jih umešaš noter. Ful dobra fora. Zmeraj pali. Adijo.

Jonas Ž.

PLUS – MINUS

Eno zgodbo vam bom povedal. Bilo je enkrat poleti, pa smo imeli pri meni doma en tak ne prevelik žur. Ponavadi je zmeraj problem z ženskami, ker imajo občutek, da fantje naredijo žur samo zato, da jih napi-jejo in lažje spravijo v posteljo. Ali pa da jih v najboljšem primeru malo premečkajo. Ne vem zakaj. Nekaj resnice seveda je v tem, na kaj drugega pa naj en zdrav mlad tipček misli, kot pa na ženske, včasih res ne vem, kaj bi rade, če jih pa povabiš na žur, potem se pa tipi spravijo kartat, jim pa spet ni prav.
No, na tem žuru ni bilo tako, bab je bilo še preveč, tipčkov pa ravno prav. In ko je družba postala lačna, so kar naenkrat vsi s prstom pokazali name, jasno, kdo drug pa naj kuha, če ne Ž. OK. No problem. Smo rabim kake tri ženske, da mi pomagajo lupit in seckat. Jasno. Ne morem brez pomoči! (he, he, he)
In se javijo tri mrhe in gremo v kuhinjo in se jaz ful zatopim v delo, pičke pa lupijo krompir in začnejo čvakat. In kar naenkrat zaslišim, da so se začele pogovarjat ene čudne stvari. Kaj se je zgodilo?
Ker sem se motal okrog štedilnika v predpasniku, so ženske čez čas kar naenkrat pozabile, da je v kuhinji moški, in jim je pogovor žašel na čisto babje stvari. So se začele pogovarjat o tipih, pa o seksu, menstruaciji, pa s kom da katera je, pa s kom da katera bi, pa kateri je kateri všeč, kateri je ogaben in zakaj.
Postalo mi je vroče, zgrabil me je tesnoben občutek, da zdaj zdaj bojo pa pogruntale, da sem prisluškoval in me kar na mestu zaklale

s tistimi umazani pipci. No, ko so je pogovor prešel na modo in te stvari, semi si nekako oddahnil.
Kaj hočem povedat? Da je bil tisti večer zame pravo odkritje, namreč sem zaštekal, da imajo tudi ženske v sebi tisto, kar moškim tako pogosto očitajo. Tudi punce se pogovarjajo o tipih in jih opazujejo, ocenjujejo, primerjajo, razvrščajo, izbirajo najboljšega, najlepšega, najpametnejšega, najmočnejšega, najbolj senzualnega, najbolj romantičnega, najbolj umazanega, najbolj perverznega.
Verjemite mi, fantje, če sedijo trije tipi kje v mestu, pa prikoraka mimo kakšna dolgonoga podlasica in potem eden tiho reče prijatel-jema: "Dobra pička!", to ni nič. Punce se o vas še vse drugače in temeljito pogovarjajo. Celo sistem točkovanja imajo razvit, prisežem. In Ž ne bi bil Ž, če ne bi tega sistema s predanim in dol-goletnim raziskovanjem tudi preštudiral.
Tako, tu ga imate zapisanega, prvič v zgodovini slovenskega žur-nalizma. Naj mi dekleta oprostijo, da sem razkril toliko časa varovano skrivnost.
Takole gre ta sistem. Vsak dečko si s svojim videzom v ženskih oček prisluži nekaj minus in nekaj plus točk. Ta sistem točkovanja je neverjetno zanesljiv, saj se zdi, da imajo ženske kristalno jasno predstavo o tem, katere moške podrobnosti so jim všeč, katere pa ne. ("Dober nos ima, široka ramena, le njegova stegna so nekoliko preozka. Ni mi všeč, kako se mu redčijo lasje, s strani, namesto z vrha. Definitivno preširoke hlače in premajhno rit.")

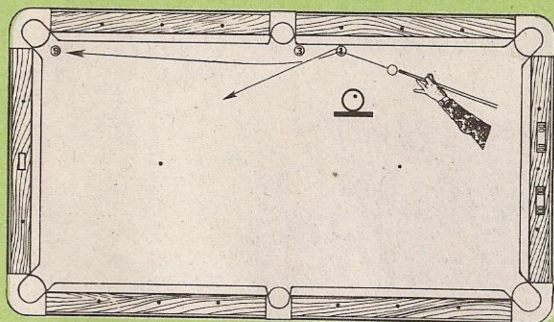
Minus točke:	
Suha in bleda koža	-5
Plešavost	-10
Mozolji na obrazu	-8
Mozolji na hrbtu	-3
Mozolji na čelu	-4
Rdeči lasje	-5
Prhljaj	-4
Podbradek	-7
Velik nos	-2
Štrleči uhlji	-6
Rumeni zobje	-5
Štrleči zobje	-8
Jecljanje	-8
Očala	-4
Majhnost (manj kot 175)	-7
Velika stopala	-2
Debelost	-9
Prekomerna dlakavost	-6
Nesimetričnost	-5
Okrogla ramena	-5
Majhne oči	-6
Poraščen hrbet	-5
Dolgi nohti	-5
Brki	-3
Brada (pod 25 let)	-4
Mehke roke	-5
Visok glas (če nisi M. Jackson)	-6

Plus točke:	
Blond lasje	+2
Dobra postava	+5
Tuj naglas (Francoski +8)	+6
Močan, nizek glas	+5
Zagorelost	+8
Zdravi zobje	+5
Modre oči	+8
Dolge trepalnice	+4
Višina (več kot 180)	+7
Raven trebuh	+6
Močne noge	+7
Dobra rit	+4
Negovani lasje	+4
Trde dlani	+5
Pamet	+3
Biti slaven	+8
Biti bogat	+10

Tabela je zelo preprosta. Vsakemu takoj prisodiš 25 točk, potem pa mu točke dodajaš ali odvzemaš glede na tabelo. Tipi z več kot 50 točkami sodijo v prvo ligo, tisti z več kot 35 v drugo, tisti s 25 so še spre-jemljivi, ostali so za v smeti. Samo nekaj je, kar nikakor ne morem poštekati. Nekatera dekleta, ponavadi tiste ta najboljše, se zmeraj totalka zacopajo v tipe, ki si ne zaslužijo niti dveh točk. Jebi ga. Ženska pamet.

Jonas Ž.

Biljard

Enostavni ovinek

Udarec je star več kot sto let, že v devetnajstem stoletju so biljardni mojstri prav dobro vedeli, kako nenavadno se včasih obnaša bela krogla, kadar zadane ciljno kroglo, zlepljeno ob ogradi. Na diagramu je eden izmed najlažjih tovrstnih štosov, z njim ne bi smeli imeti nikakršnih težav. Iz narisanega položaja je treba usekati enico naravnost v čelo z udarcem v vrh bele krogle, pa bo lepo zavila okrog ovire in potopila devetico. Pred udarcem dobro nakredajte palico, drugače bo sranje.

izdaja: DELO REVIJE ,p.o., zanj direktor Andrej The Boss Lesjak, v sodelovanju z agencijo FAKTOR p.o., zanjo direktor Ivo Kojifaktor Gajič ☢ Naslov uredništva: Ljubljana, Dunajska 5, telefon h.c. 118 -255, fax 114-102 ☢ Glavni in odgovorni urednik: Jonas Asshole Žnidaršič ☢ Strokovni sodelavci (in sodelavke, zmeraj pozabim zapisat): Matjaž Dichead, Ambrožič, Iztok Krtačka Dimc, Tine Gazda Guzej, Sonja Phone Monster Javornik, Brigita Deepthroat Dane, Urša Sado Cvilak, Anja Mazo Hrvat, Egist Bigdonk Zagoričnik , Eazy Sleazy Mucy, Milo Kam Vam Pašeknez ☢ Tehnično urejanje: Zvone Tatoo Kukec ☢ Lektoriranje: Grega Brain Kališnik ☢ Tisk: d.p. DELO, Tisk časopisov in revij ☢ Oglasno trženje: FAKTOR, Koblarjeva 34, Ljubljana, telefon: 444-144, 443-070, telefax: 441-995 ☢ Prodaja: DELO REVIJE - MARKETING, Dunajska 5, 61000 Ljubljana ☢ Kolportaža: telefon (061) 228-255 int. 23-28, ☢ Rokopise in fotografije vračamo lepo zložene ☢ Po mnenju Ministrstva za informiranje R Slovenije sodi Ž med informativne edicije, za katere se plačuje 5-odstotni prometni davek. Prometni?! Kamsepapeljemo? ☢

A V T O   M A G A Z I N

V NOVI IN SVEŽI OBLEKI ?!

Za fanta na sliki tega sicer ne bi mogli reči, zanesljivo pa vam lahko zatrdimo, da je v **sveži in novi obleki** vaša priljubljena revija. AVTOMAGAZIN je poslej **bogatejši, zanimivejši** in predvsem na

64 straneh!!!

P. s. Morda veste, česa neki se je tako zelo prestašila gospodična na sliki? Prav bi bilo, da to poveste tudi drugim, zato pričakujemo vaše odgovore. Najbolj izvirne in duhovite bomo nagradili in seveda objavili v eni izmed prihodnjih številk AVTO MAGAZIN
NASLOV: DELO REVIJE – marketing, Dunajska 5, Ljubljana.
Sicer pa je to tudi naslov, na katerem lahko naročite AVTOMAGAZIN in tako

PRIHRANITE 10, 15 ali celo 20%